67ste JAARGANG No. 7991 — ZATERDAG 14 OCTOBER 1950 — ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Bu itenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev.

Koemtsjon in Noord Korea gevallen

Drie speerpunten wijzen naar Pjongjang

Tokio — De Amerikaanse eerste divisie heeft Koemtsjon, het „kleine Stalingrad", dat de weg naar de Noord-Koreaanse hoofdstad versperde, bezet.

Een niet geidentificeerd vliegtuig heeft twee kleine bommen laten vallen op het vliegveld Kimpo bij Seoel. Indien dit een Noord-Koreaans vliegtuig is geweest, zou dit de eerste Noord-Koreaanse luchtaanval zijn sinds de landing van de troepen der Verenigde Naties te Intsjon, die de vorige maand plaats had.

Thans wijzen drie speerpunten in de richting van de Noord-Koreaanse hoofdstad. De eerste wordt gevormd door troepen van de Verenigde Staten en het Gemenebest in het gebied van Koemtsjon, de tweede door de Zuid-Koreaanse troepen, die zich van het gebied van Intsjon uit naar Pjongjang richten, en de derde door de Zuid-Koreaanse troepen, die zich aan de Oostkust op bijna dezelfde hoogte als de hoofdstad bevinden.

In het gebied van de breedtegraad voert men zuiveringsoperaties uit. De Noordelijken hebben zich hier verschanst in kleine sterke stellingen. Geschut alleen helpt niet, zo verklaarde een Britse officier; men moet er met de bajonet op af. De Noordelijken schijnen liever in hun stellingen te sterven dan zich over te geven.

De Zuid-Koreaanse soldaten worden thans voorzien van Amerikaanse rantsoenen. Vroeger moesten zij zich met noodrantsoenen tevreden stellen, bestaande uit rijstballen in zeewier gewikkeld.

Nieuwe amphibie-operatie?

In Tokio circuleren geruchten, dat MacArthur van plan is ver naar het Noorden aan de Noordkoreaanse Oostkust een nieuwe landing te ondernemen. In het uiterste Zuidwesten van Korea bij de haven Mokpo zou een grote Noordelijke troepenmacht zich gereorganiseerd hebben.

Invasie van Chinezen?

Tokio — Alhier doen onbevestigde geruchten de ronde, dat de Chinezen van plan zijn een smalle strook in Noord-Korea langs de Mandsjoerijse grens te bezetten. Waarnemers geloven, dat deze geruchten gebaseerd zijn op de veronderstelling, dat de Chinezen de belangrijke hydro-electrische installaties, waardoor het grootste deel van Mandsjoerije's industrie gevoed wordt, buiten elke Amerikaanse controle willen houden en dat zij een klein gebied van Korea willen reserveren als toevluchtplaats voor de Noordkoreaanse regering.

mededeelde, dat de zeven mogendheden-resolutie zou worden herzien in verband met voorgestelde amendementen. De Sovjet-Unie heeft later amendementen op de resolutie ingediend.

Tegen Trygve Lie

Lake Succes. — Wysjinsky heeft Vrijdag alhier verklaard, dat de Sovjet-Unie t.z.t. de redenen voor haar oppositie tegen de her-verkiezing van Lie zou uiteenzetten. Op een vraag, of de bezwaren van de Sovjet-Unie soms gebaseerd zijn op Lie's houding tegenover de oorlog in Korea, antwoordde Wysjinsky: „Ik kan op het ogenblik niet preciezer zijn". Wysjinsky, die zeer joviaal was, gaf geen direct antwoord op de vraag over een mogelijke candidatuur van Gunnar Myrdal, de secretaris van de economische commissie voor Europa van de Verenigde Naties.

NIET ALLEEN MET WAPENEN, — ook met reclameplaten voeren de Verenigde Naties hun campagne in Korea, zoals de driekleurendruk, waarvan hierboven een afbeelding, getuigt. De plaat toont de Communistische aggressor die de Republiek Korea aanvalt. Maar reeds snellen de 53 landen der V. N. toe om de boosdoener te grijpen. Behalve het Engels voeren de prenten de tekst ook in de verschillende landstalen.

Chinese troepen concentraties aan Indochinese grens ?

Honkong — Volgens Chinese kringen te Hongkong worden 150.000 Chinese manschappen samengetrokken aan de grens tussen China en Indochina. Te Lieotsjou, 325 km. van de grens, bevinden zich 470 vrachtauto's om wapens en munitie naar het grensgebied te brengen, aldus deze kringen. Ook zouden de Chinese autoriteiten 12.000 mannen en vrouwen in dienst genomen hebben om met spoed een nieuwe spoorweg aan te leggen van Lieotsjou naar de grensstad Tsjennankwan. Het werk zou aan het eind van de maand voltooid moeten zijn.

Geruststellende verklaring.

Parijs — De Franse minister voor de Verbonden Staten van Indochina, Jean Letourneau, heeft na een kabinetsvergadering verklaart, dat men de militaire toestand „goed in handen" heeft. Er is geen aanleiding om te spreken van een paniek of een catastrofe, hoewel de verliezen bij Caobang een „belangrijke, wrede en pijnlijke tegenslag" waren. Binnen een paar weken zullen versterkingen, zowel manschappen als materiaal, van Frankrijk en elders naar Indochine worden gezonden.

V.S. zeggen steun toe.

Washington — De Verenigde Staten hebben Frankrijk verzekerd, dat zij al het mogelijke zullen doen om de militaire uitrusting aan de Franse strijdkrachten in Indochina snel te leveren, aldus werd Vrijdag officieel te Washington medegedeeld na besprekingen over het Franse herbewapeningsprogram tussen Franse en Amerikaanse ministers. In gezaghebbende kringen te Washington is medegedeeld, dat Frankrijk van plan is het aantal divisies tegen het einde van 1951 van vijf op tien te brengen.

WYSJINSKY LAAT VERZOENENDE GELUIDEN HOREN

Lake Success. — De Sovjet-Russische minister van buitenlandse zaken, Wysjinsky, heeft gisteren bij de voortzetting van het debat in de politieke commissie van de Verenigde Naties een beroep gedaan op de Verenigde Staten om terug te keren tot hun politiek van samenwerking van de jongste oorlog.

„Ik ben ervan overtuigd, dat, indien de Verenigde Staten dit doen, de dingen zullen veranderen". De commissie besprak het zeven mogendheden-plan dat beoogt de Algemene Vergadering grotere bevoegdheden te geven om tegen agressie op te treden. De Verenigde Staten hadden hun politiek na de oorlog geheel gewijzigd, zo zei Wysjinsky. „Indien gij enige bereidheid zoudt tonen om geen belemmeringen op ieders pad te werpen, zoudt gij wellicht overeenstemming kunnen bereiken, maar gij wijst de koek af zonder hem zelfs te proeven.

Gezaghebbende Amerikaanse personen verklaren, dat slechts macht indruk kan maken op de Sovjet-Unie, hetgeen een grote en grove misvatting is. Er zal nooit een tijd komen, dat de Sovjet-Unie voor iemand op de benen zal staan trillen". De Sovjet-Unie streefde naar samenwerking en trachtte altijd haar mede-onderhandelaars halverwege tegemoet te komen, aldus Wysjinsky.

Israel ging in principe accoord met de oogmerken van het zeven mogendheden-plan. De Amerikaanse gedelegeerde John Foster Dulles verklaarde, dat, indien de Verenigde Naties geen doeltreffend collectief veiligheidssysteem instelden, de landen onvermijdelijk meer steun moesten zoeken in militaire allianties.

Het was niet zeker, of dergelijke allianties buiten de Verenigde Naties evenveel verantwoordelijkheid zouden hebben tegenover het algemeen welzijn der volkeren, aldus Dulles, die

Recht tot het hart

— Iedereen beklaagt zich over de zwakheid van zijn geheugen, niemand echter over zijn gebrek aan verstand.

„VERLATE BERICHTEN"

New Delhi. — De Tibetaanse minister van financiën heeft alhier verklaard te menen, dat de berichten over een invasie door Chinese communisten berusten op „verlate berichten van zakenlieden over een incident van weinig belang, dat vier maanden geleden was voorgevallen".

DRINKT ZOUT WATER

Washington. — „In geval van een atoomontploffing, drink een glas zout water", aldus maakt de Amerikaanse openbare gezondheidsdienst bekend. Dit heeft bijna evenveel uitwerking als plasma bij shock-behandeling, aldus de aankondiging. Een groep vooraanstaande artsen heeft de gezondheidsdienst aanbevolen de zoutwaterbehandeling toe te passen bij elke ramp, die de burgerbevolking op grote schaal treft.

„NEIN!"

Lübeck. — Duizenden gele ballonnetjes, waarop met grote letters het woord „nein", dreven Vrijdag op de Westenwind over de grens naar de Sovjetzone. Aan de ballonnen, die waren opgelaten door leden van het anti-communistisch verbond der Duitse jeugd, hingen kaartjes, waarin op de Oostduitsers een beroep wordt gedaan om het gedrukte „ja" op hun stembiljetten door te schrappen en te vervangen door een geschreven „neen."

het nieuws van vandaag

Naar aanleiding van besprekingen over de organisatie van de land- lucht- en zeestrijdkrachten der grote en kleine mogendheden aangesloten bij het Atlantisch Pact circuleerden in de buitenlandse pers berichten waar van de strekking was, dat Nederland zijn vloot zou moeten inkrimpen om des te meer geld en mankracht te kunnen wijden aan het op zetten en onderhouden van een zo effectief mogelijk landleger.

Dit bericht heeft in Nederlandse officiële kringen begrijpelijkerwijze diepgaande ongerustheid gewekt. Nederland is altijd een maritieme mogendheid geweest, die, hoe bescheiden ook van omvang in vergelijking met de Verenigde Staten of Engeland, op de wereldzeën toch een macht vertegenwoordigde welke in zeer gunstige verhouding stond tot het gering aantal van zijn inwoners. Zijn economie is daarenboven voor een zeer aanzienlijk gedeelte op scheepvaart gebaseerd en deze handelsdiensten kunnen nimmer op bevredigende wijze onderhouden worden, wanneer daaraan geen adequate marine ter bescherming correspondeert.

Vandaar dan ook, dat hoeveel offers Nederland ook brengen wil om door samenwerking de militaire macht van de landen van het Atlantisch pact zo hoog mogelijk op te voeren, het nimmer zou kunnen overgaan tot liquidatie van zijn zeemacht.

De suggestie om dit te doen, zo verklaarde staatssecretaris van Marine H. C. W. Moorman, was overigens niet afkomstig van de Atlantische Raad, waarvan de ministers van buitenlandse zaken en van defensie van de Atlantische Pact-landen leden zijn, maar van de permanente groep van het Atlantisch Verdrag. Dit orgaan is een militaire commissie, die bestaat uit een Amerikaanse generaal, en Britse luchtmaarschalk. Deze commissie kan niet beslissen of de Nederlandse marine van de Noord-Atlantische Oceaan moet verdwijnen, aldus Moorman. Dit was een politieke aangelegenheid en slechts de ministers van buitenlandse zaken kunnen in wederzijds overleg voorstellen doen.

Wat betreft de suggesties van de permanente groep van het Atlantisch Verdrag zeide Moorman, dat een en ander zou betekenen het versterken van de grond- en luchtstrijdkrachten ten koste van de marine van het Atlantisch Verdrag. Dit zou onjuist zijn, zo zeide hij, omdat de totale

Nederlands vloot

marine-strijdkrachten van het Atlantisch Verdrag reeds ontoereikend zijn om alle verplichtingen binnen het kader van het Verdrag en in de daarbuiten gelegen gebieden na te komen. Naar het oordeel van de regering heeft de Nederlandse marine een „definitieve taak" op de Atlantische Oceaan, aangezien de overzeese gebieden op het Westelijk Halfrond buiten het Atlantisch Pact vallen.

Naar aanleiding van de recente uitlating van de Amerikaanse senator Thomas Connally, dat het sentiment en de traditie in Nederland zich zouden verzetten tegen enigerlei inkrimping van de Nederlandse vloot, zeide Moorman, dat dit een „ondoordachte" uitlating was. „Het is niet vanwege de traditie, maar wegens de harde noodzaak, dat de Nederlanders de zeeën bevaren, zo voegde hij er aan toe.

Deze uitlating wekt te meer verbazing, omdat Nederland in ruime mate hulp heeft gekregen van de Amerikaanse regering en de Amerikaanse marine bij de verwezenlijking van het marineprogram der Nederlandse regering. Deze hulp bestaat uit de levering van schepen waaronder zes escortevaartuigen, 13 mijnenvegers en vliegtuigen en uitrusting voor de marine en de uitwisseling van patenten. Moorman zeide, dat het Nederlandse bouwprogram, vooral wat kruisers betreft, zal worden opgevoerd. Op de vraag over de bijdrage van de Nederlandse industrie tot de samenwerking op maritiem gebied zeide de staatssecretaris, dat Nederland kan bijdragen op het gebied van de scheepsbouw en de levering van radio radar en vuurbestrijdingsuitrusting.

De noden van Bonaire kregen ampele aandacht van de vroede vaderen

Maar "actie" om ze te lenigen, werd als het voornaamste beschouwd

Onder de Ingekomen Stukken is het eerste, dat de belangstelling der Staten kreeg, de brief van de heer Gerharts, die wij reeds gisteren publiceerden.

De heer Gerharts verklaart hierbij, dat hij op 3 October jl. een telegram naar Nederland zond, waarin hij medelingen deed omtrent de politieke toestand. Later, toen hij er copie van wilde maken, ging hij naar het ontvangkantoor en bevond dat het telegram er niet was, wel een getikte copie met de opmerking: „origineel door de heer Bergman meegenomen".

De heer Gerharts zag hierin de volgende mogelijkheden:

1. De heer Bergman heeft op een of andere wijze kennis gekregen van het telegram met zijn bijzondere inhoud.
2. 's Avonds moet er in gezelschap over dat telegram gesproken zijn en genoemde heer moet aangeboden hebben bedoeld telegram te tonen.
3. Hiermede heeft de wnd. directeur van Landsradiodienst een zeer ernstige overtreding begaan.

De heer Gerharts vraagt daarom een nauwgezet onderzoek.

Vervolgens verzocht hij de bekende schuld door de heer A. Eman bij een taxichauffeur in Holland gemaakt door met dat van de begroting of anderszins te vereffenen. Deze brief is voor de heer H. Eman aanleiding om vier maal op te staan en te zeggen, dat de heer Gerharts een lasteraar is. Er ontspint zich een debat tussen de heren Gerharts en D. C. Gomez over het „terzake zijn" van het verzoek, waarvan de conclusie is, dat de heer Gerharts zijn verzoek intrekt met de mededeling, dat hij de zaak persoonlijk in orde zal maken.

Daarna leest de **Voorzitter** een aan hem gericht telegram voor van Dr. Dussenbroek uit Nederland. Deze dringt aan op spoedigst advies inzake de Eilandenregeling en op samenstellen van een commissie, die naar Aruba zal moeten gaan, om daar over de hangende geschilpunten te spreken. Hieraan sluit een verzoek aan, binnengekomen van de Curaçaose Onafhankelijke Partij om zo spoedig mogelijk de wijziging van het kiesreglement ter hand te nemen.

Er was een brief van de Eerste Vaste Commissie aan de Gouverneur, waarin bevestigend geadviseerd wordt betreffende de wijziging van het Kiesreglement.

Het lid G. Amelink vraagt hierover hoofdelijke stemming, omdat het erkenning van de 12—8—1—1 zetelverdeling impliceert. De heer D. C. Gomez merkt op, dat dit een technisch stuk is en dat dit dus niet een principiële erkenning impliceert. Doch de heer Eman vraagt of goedkeuring van het advies, ook goedkeuring van de 12—8 inhoudt en wanneer hierop bevestigend geantwoord wordt, eist ook hij stemming. Met 11 voor, 6 tegen en 1 onthouding wordt het advies aangenomen. Tegen stemden: Croes, De Cuba, Eman, Tromp, Yrausquin en Amelink.

Dan komt het tweede punt van de agenda: „de belangen van Bonaire" aan de orde.

De heer Gerharts krijgt het woord en spreekt een rede uit, waar wij nog nader op terug zullen komen. Spr. vindt het jammer de Bestuurstafel van de C.A.B.-leden verlaten te zien, terwijl er toch twee in zitten, die op Bonaire geboren zijn.

Bonaire is noodlijdend. Het heeft ƒ 900.000.— uitgaven en ƒ 400.000.— inkomsten. Bonaire moet meer self-supporting worden gemaakt. Ten eerste door een organisatie, die goedkoper werkt. Vervolgens door het bevorderen van toerisme (wegenaanleg). Dan landbouw (tractors). Vuurtorens en Douaneposten hebben communicatiemiddelen nodig (telefoon)! en Nikiboco behoort ten spoedigste aangesloten te worden aan de waterleiding. Een „ondernemende" dame heeft een soort Campo Alegre op Bonaire opgericht, waarin zij meisjes van 15 jaar en ouder in „dienst" heeft. Deze vrouw werd ingesloten, doch later op vrije voeten gesteld, waarna zij een dansavond gaf, om dit heugelijke feit te vieren.

Spr. vroeg ook hulpverlening aan weduwen en wezen van koopvaardijslachtoffers onder de laatste wereldoorlog. Zij krijgen ondersteuning in Hollands courant en dat is ontoereikend. Spr. dient een motie in: het aantal weduwen en wezen op Bonaire te onderzoeken.

Hierna krijgt de **heer Marchena** het woord. Hij geeft enkele aanvullingen, die op de perstribune niet goed verstaanbaar zijn. En de **heer Kroon** zegt, bijzonderlijk voor het punt werkverschaffing steun toe van de D.P. Het Bestuur schittert echter door afwezigheid en daarom zal spreker op deze kwestie bij de behandeling van Begroting 1950 in extenso terugkomen. Hij stelt voor dat de drie commissies de onderwerpen zullen rangschikken en brieven doen uitgaan naar de verschillende instanties.

Nadat ook Mr. Dr. D. C. Gomez en Mr. I. C. Debrot het woord gevoerd hebben en de rede van de heer Gerharts onderstreept, vraagt deze stemming over zijn motie.

De heer Eman vindt de rede van de heer Gerharts louter politiek. Hij is niet bevoegd voor Bonaire te spreken. Slechts de motie van de heer Marchena heeft de steun van de A.V.P.

Als de ziele luistert....

„Omdat ge gezien hebt, hebt ge geloofd".

Wie gelooft er niet, als hij ziet? En wie gelooft er nu als hij niet ziet? Vooral deze laatste vraag mag verwonderlijk schijnen, omdat men slechts dat eerst recht geloven kan, wat onzichtbaar is. En toch .... hoeveel „zien" hebben wij nodig, om ons bloedarm geloof te voeden, om te voorkomen dat het de verstikkingsdood sterft in twijfel of zelfs in onverschilligheid?

De man van het Evangelie is zulk een levensecht portret van ons, het is zo echt „wij". Zijn zoon is ziek. Zo ziek, dat de ontoereikendheid van menselijke kracht, dat de kleinheid van de mens zo'n levendig bewustzijn bij hem wordt. In de wanhoop van zijn nood wendt en keert hij zich tot iedereen en alles wat uitkomst zou kunnen brengen, maar waar hij ook kijkt hier beneden .... En eerst dan gaan zijn blikken naar boven. Eerst nu herinnert hij zich zijn God, in de wurgende greep van de uiterste nood. Nu hij iets „zien" moet, nu gelooft hij.

En hij wendt zich tot Jezus, met de aandrang van iemand, die aan het uiterste toe is. Die alles verzekert, alles belooft omdat het zijn laatste kans is, omdat hij niets te verliezen en alleen maar te winnen heeft.

Jezus zegt hem: „Ga maar naar huis. Uw zoon is genezen". En onder de indruk van wat hij zag, van majestatelijke, de bovenmenselijke zelfverzekerdheid van den God mens, ging hij naar huis en vond zijn zoon genezen op hetzelfde uur, waarop de woorden van Jezus' lippen kwamen. „En hij geloofde. Hij en heel zijn gezin".

„Omdat ge zien hebt, hebt ge geloofd". Wat veronderstellen wij eens, dat wij zijn dienaren hem van verre tegemoet gekomen waren met de jobstijding. Dat hij, thuis gekomen, zijn zoon gevonden had bleek en koud en bewegingloos op het bed. Veronderstellen wij eens, dat hij niet „gezien" had!

Wie zou het verhaal van het Evangelie dan niet zelf kunnen voltooien? Voltooien uit zijn eigen leven. Uit de zekerheid van hoe het met hem zelf zou vergaan. Zo'n echt portret is hij van ons, deze vader uit het Evangelie. Geen geloof maar ongeloof, geen dankbaarheid, maar bittere onverschilligheid. Niet gezien en niet geloofd, dat zou het zijn.

Hoe iets heel anders is Jezus komen prediken dan geloof door gezicht. Hoe iets heel anders is Hij komen doen dan stervende zonen genezen. En van alles wat Hij predikte, van alles wat Hij deed, is het slechts dit wat wij van Hem verwachten: hulp in wanhopige zaken en dit het enige, wat wij Hem bieden: geloof wanneer wij die hulp zien.

Wie van ons „Christenen", van ons broeders en zusters van Christus, kennen Hem zoals Hij is. Aanvaarden van Hem het beste dat Hij te geven heeft: geloof, dat bovenmenselijk, en dus onzichtbaar is, en dat ons vol maakt van Gods eigen wijsheid en wetenschap. Hoop op gaven die onzichtbaar zijn, want niet van het menselijk leven maar van het oneinig veel rijkere leven van God zelf?

„Christenen" noemen wij ons, en zo verzekerd van de juistheid dier naam. Maar het verwijt van Hem, naar wie wij ons noemen, treft ook ons: „Omdat ge gezien hebt, gelooft ge".

Dit verwijt treft ons, zolang we de diepe zin niet verstaan van de woorden: „Zalig zij, die niet gezien en toch geloofd hebben".

De motie van de heer Marchena luidt als volgt:

De Staten van de Nederlandse Antillen in openbare vergadering bijeen:

OVERWEGENDE, dat het nodig is enkele voorzieningen te treffen in het belang van het verkeer, de landbouw en de veeteelt, alsmede van de gezondheidszorg en van het onderwijs op Bonaire,

verzoeken het Bestuur van de Nederlandse Antillen:

1. de weg van Kralendijk naar Rincon zo spoedig mogelijk te herstellen en af te maken en tevens de weg naar Nikiboco Zuid, Nikiboco Noord en Terra Corrá te asfalteren;

2. het bestaande lichtnet te Kralendijk en Rincon te doen verbeteren en uitbreiden;

3. te Rincon een hulppostkantoor te doen vestigen;

4. telefoonaansluiting (publieke) te brengen in het centrum van Noord Salinja, Nikiboco Noord, Antriol Pariba en Terra Corrá;

5. tractoren ter beschikking te stellen van kleine landbouwers tegen redelijke vergoedingen;

6. de visserij te steunen door voorschotten te geven voor aankoop van boten en netten, tevens de mogelijkheid van visconservering te onderzoeken en na te gaan op welke wijze de veeteelt kan worden bevorderd, waarbij voorshands gedacht wordt aan voorlichting en hulpverlening ter verbetering en uitbreiding van de veestapel;

7. maatregelen te nemen ter bevordering van het tourisme;

8. tot de aanstelling over te gaan van een tweede geneesheer en tevens de Gouvernementsapotheek van meer geneesmiddelen te voorzien, zodat zij ter plaatse aangeschaft kunnen worden;

9. stappen te nemen, dat een ambachtsschool te Kralendijk wordt opgericht; en gaan over tot de orde van de dag.

De heer Gerharts toont zich bereid de motie van de heer Marchena te steunen, maar vraagt aanvulling op drie punten, die Marchena overneemt.

Vervolgens komt de motie Gerharts betreffende de onderstand van oorlogsweduwen en wezen in stemming. Ze wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen. Tenslotte passeert ook de motie Marchena op dezelfde wijze.

Bij de rondvraag dankt de heer **Marchena** namens Bonaire voor de toegezegde steun.

De heer Kwiers vraagt aandacht voor de toestand op Curaçao, waar nog verschillende bevolkingsgroepen (o.a. chauffeurs) op de vervulling van oude desiderata wachten.

De heer **Voges** breekt daarna een lans voor de Bovenwinden.

Dr. D. C. Gomez vraagt een commissie om ontwerpen-landsverordening voor te bereiden vóór in werking treden van de Interimregeling, opdat de autonomie geen autonomie op papier blijft.

De heer Kroon valt de heer Kwiers in zijn verzoeken bij.

De heer Irausquin komt nog eens terug op het telegram van de heer Plantz aan de Voorzitter wil alle telegrammen opvragen, die tussen 1 en 15 Juni aan de Voorzitter van de Tweede Kamer gestuurd zijn.

De heer Plantz heeft hiertegen geen bezwaar, mits het telegrammen betreft, die door hem „als Voorzitter" gestuurd zijn. Na enig heen en weer gepraat over dit onderwerp, wordt er over het voorstel van Irausquin gestemd. Het werd met 8 tegen 10 stemmen verworpen. Vóór stemden: Gerharts, Kroon, Jonckheer, Yrausquin, De Cuba, Plantz, Tromp en Ameling.

De heer Yrausquin protesteerde nog tegen het feit, dat de Voorzitter meestemde, doch de heer Plantz merkte op, dat hij reeds gestemd had en liet de hamer vallen tot besluit. De klok wees 12.15.

CURACAO

FREDERICO A. HOLLANDER †

Gisteren bereikte ons de treurige tijding, dat de oude heer Hollander op 72 jarige leeftijd was gaan hemelen. Al sukkelde hij reeds lang, toch kwam dit bericht nog onverwacht en zeker te vroeg. Want Fefe was, dat is de indruk die een ieder van hem op deed een „goed" mens van buitengewoon sympathiek karakter. En waar zulke mensen zo zeldzaam zijn op deze „harde" wereld, daar sterven deze gelukkige uitzonderingen steeds te vroeg.

Echter zal zijn goedheid bij de „goede" God nog meer waardering vinden dan bij ons. Zij strekke hem tot eeuwige rust.

Aan de wel zwaar beproefde familie Hollander betuiging van onze diepgevoelde deelneming.

COROMOTO FEESTAVOND.

De Broederschap van O.L. Vrouw van Coromoto zal morgenavond op Habaai een uitvoering geven ten bate van de nieuw te bouwen kerk op Charo, die aan de H. Maagd onder deze naam toegewijd zal zijn. Het omvangrijk programma omvat:

1. *Een „Coromoto" mars*, D. J. R. Herrera, piano.
2. *Een welkomst woord* van de Zeer Eerw. Pastoor L. v. Dijk.
3. *Een Hymne aan Christus Koning.*
4. *Lenguaje del Abanico*, door een groep jongedames uit te voeren.
5. *Schreiende lachen*, een gedicht.
6. *La Czerinic.* (Mazurka) Robert Royer, piano.
7. Jopie als standbeeld, een blijspel.
8. Muziek nummer.
9. „Slavernij die vrijmaakt" Toneelstuk.
10. Tableau vivant.

Wij bevelen deze goed verzorgde avond gaarne aan en verwijzen voor verdere bijzonderheden naar de advertentie in dit blad.

EXAMENS VAKTEKENSCHOOL EN ASPIRANT BOUWKUNDIGE.

Bij de in September en October jl. gehouden eindexamens van de Gouvernements Avond Vaktekenschool voor Timmerlieden en de Gouvernements leergang voor Aspirant Bouwkundigen, werd de volgende uitslag verkregen.

Getuigschrift Avond Vaktekenschool. Geëxamineerd 7 candidaten; afgewezen geen; geslaagd 7 candidaten, t.w. de heren:

Hosé Maria Cijntje, Raimundo José Ignacia, Leoncito Eusebio Leito, Virgilio Gregorio Leito, Alexander Johan Lo A Tjong, Leendert Alfred Tjon A San en Lorencio Enoencio Tomsjansen.

Diploma Aspirant Bouwkundige. Geëxamineerd 7 candidaten; afgewezen 3 candidaten; geslaagd 4 candidaten, t.w. de heren: Henry Richenel Bonam, Gumersindo Germin Ignacius, Julio Francisco Manuel en Victor Modesto Sabat.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

Ciudad de Caracas naar Porto Cabello; *Zulia* van Las Piedras; *Carabobo* van La Guayra naar Las Piedras; *Gloria Maria* van La Guayra; *Flevo* naar Porto Plata; *Willemstad* van Dominica; *Oranjestad* van Aruba; *Laurits Swenson* van Cristobal.

PADVINDERSMARS DOOR DE STAD.

De Surinaamse padvinders logeren in het Riffort. Zondagmorgen om 10 uur zullen zij een krans leggen bij het standbeeld van Brion en daarna houden zij een wandelmars door de stad.

IN HET KORT.

— Op de weg naar Montagne nabij Rooi Santoe stond een buschauffeur gasoline te doen in zijn tank. Op het moment, dat er een truck voorbijreed, draaide hij zich om en ging achteruit. De passerende truck gaf hem een klap, waardoor hij een diepe hoofdwonde opliep. Hij werd naar het hospitaal vervoerd. — Maximum temperatuur 30.0° C (86.0° F), minimum temperatuur 24.0° C (75.2° F). —De heer M. en de heer W., die bij vorengenoemd inwoont, deden aangifte van diefstal van een Parker 51 en van een portemonnaie met ƒ 12.50. — J. in de Niewindtstraat vermiste ƒ 2.50 uit zijn portemonnaie en een geldkistje met ƒ 100.—. De politie zoekt het uit. — In het Wilhelminapark werd naar de dronken zeeman H. met stenen gegooid door E. H. kwam in het hospitaal en E. bij de recherche terecht. E. mocht later weer naar huis.

ZWEMBAD MICHIELSBAAI GESLOTEN.

De commandant van de marine in de Nederlandse Antillen verzoekt ons het volgende bekend te willen maken: Wegens het verrichten van de nodige werkzaamheden zal de militaire zweminrichting te Michielsbaai van 16 Oct. tot 4 Nov. gesloten zijn. Er wordt tevens de aandacht op gevestigd, dat na de heropening ook niet-militairen van het zwembad gebruik kunnen maken, indien zij worden geïntroduceerd door een militair en zich in zijn gezelschap bevinden. Wegens de beperkte ruimte kan iedere militair echter niet meer dan twee volwassenen boven de 16 jaar introduceren.

SURINAAMSE VIOLIST IN DE J.P.F. CLUB.

Op 6 Juni 1950 was het veertig jaar geleden, dat de Surinaamse Musicus James Becker zijn loopbaan als violist in Suriname begon. Hij heeft in deze veertig jaren velen geleerd de strijkstok te hanteren, en zijn dankbare oud leerlingen gaven op die dag in het lokaal achter de Lutherse Kerk in Paramaribo een concert, waarbij Becker als solist optrad en de Capricietto van Mendelson speelde.

Zijn opleiding heeft Becker o.a. gehad van Chr. Kriens in New York die hem een zeer begaafde leerling noemde. In Suriname heeft hij in talloze concerten opgetreden als solist. Voor de Surinamer zegt de naam Becker dan ook meer dan genoeg en het zal hen een zeer groot genoegen doen te vernemen, dat deze sympathieke figuur er in heeft toegestemd in de J.P.F. Club een concert te geven.

Hierover zullen alsnog nadere gegevens volgen. Alvast kunnen wij mededelen, dat de heer Becker, die per K.L.M.-excursie hierheen kwam en op 21 October weer naar Suriname vertrekt, op *Donderdag 19 October* in de Club zal optreden, samen met zijn oudleerlingen: Mej. Betty Becker, J. Oosterlen, A. v.d. Berg (violin); O. Klein (Cello), terwijl Mevr. D. Chocolaad (piano) en de heer J. Renaud (piano) eveneens hun medewerking verlenen.

Het programma zal o.a. bevatten:

1. de Marche Militaire van Schubert;
2. Capriciette van Mendelsohn (solist Becker);
3. Rustle of Spring van Singing;
4. Liebeslieder van Fuchs;
5. Andante Cantabile van Tschaikowsky - Kreisler (viool solo Hr. Becker);
6. Fantasie D. Moll.

Tot dit concert zal ook de niet-Surinamer toegang hebben. Het behoeft nauwelijks gezegd te worden, dat het J.P.F. Bestuur erop rekent dat de Surinamers de heer Becker op dezelfde wijze als de landgenoten thuis van hun waardering zullen doen blijken nl. door een opkomst in grote getale.

Bliksem in actie

De bliksem werd om zijn geweldige verwoestende kracht door de mens terecht alle eeuwen door gevreesd, schijft F. Barroews Colton in een lezenswaardig artikel voor Geografic Magazine. Het grootste gedeelte van die eeuwen was hij bovendien machteloos tegen deze schrikwekkende aanval van de krachten der natuur. Maar deze eeuwenoude vijand is tegenwoordig tenminste gedeeltelijk getemd.

De bliksem is nog even gevaarlijk en onberekenbaar als altijd, maar veel dood en verwoesting, die hij placht te veroorzaken, worden nu voorkomen door grotere kennis van zijn nukken.

Dit „temmen" van de bliksem is mogelijk geworden door een beter begrip van wat de bliksem eigenlijk is en hoe hij werkt.

De oude Grieken dachten, dat de bliksemschichten vlammende speren waren, die hun god Zeus van uit de wolken naar zijn vijanden slingerde. En de meesten van ons denken nog steeds, dat de bliksem uit de lucht neerslaat op een mens of een gebouw.

Maar een van de nieuwe dingen, die men van de bliksem te weten is gekomen, is dat hij soms van de grond naar boven slaat. Dat komt, omdat bliksem eigenlijk niets anders is dan een electrische stroom, die met geweldige snelheid heen en weer vloeit tussen twee electrisch geladen punten, die niet alleen in donderwolken zitten, maar ook in de grond er beneden.

Waarschijnlijk is het de stroom, die uit de grond omhoog schiet, die de schade aanricht, m.a.w. „inslaat". Maar daarover later.

De kennis van deze omstandigheid heeft het wel niet mogelijk gemaakt de bliksem in bedwang te houden, maar het droeg er toe bij de weg te wijzen, hoe men zijn gevaren kan vermijden.

De bliksem haalt rare streken uit

Eens sloeg hij in een huis. stak het in brand en sprong toen op een alarmsignaal in de buurt, zette het aan de gang en waarschuwde de brandweer.

Een boer in New Jersey zat thuis onder zijn lamp te lezen. De bliksem sloeg door de draad, verschroeide zijn haar tot op een halve centimeter van zijn schedel, maar deed hem verder niets.

Twee jongens werden getroffen toen zij op de oever van een meer in Maine in een tent sliepen. Ze werden wakker en merkten dat hun benen van hun middel af verlamd waren; hun voeten, benen en zij waren verbrand. Een bijl lag gesmolten tussen hen in. Later verdween de verlamming.

In Minneapolis sloeg de bliksem een schrijfmachine van de tafel en plakte hem in het plafond. Een toilettafel werd aan splinters geslagen behalve één la, die tussen de springveren en het matras gedreven werd van een bed, waarin twee meisjes sliepen.

Al de aangehaalde en nog talloze andere driestheden van de bliksem kunnen verklaard worden, wanneer men in gedachten houdt, dat hij een electrische stroom is. Naar het einde tracht de slag altijd de weg van de minste weerstand te vinden. Daarom neemt hij draden, springt op metalen voorwerpen, en gaat soms zelfs door het menselijk lichaam, omdat dit minder weerstand biedt dan de lucht.

Wetenswaardigheden over de bliksem

De kans in de Verenigde Staten om door de bliksem gedood te worden is ongeveer één op de 365.000.

De bliksem kan inslaan en doet het feitelijk op, niet alleen twee keer op dezelfde plaats, maar zelfs vele malen. Op Empire State Building in New York sloeg hij eens 12 keer in 20 minuten en zo vaak als 50 keer per jaar.

Een van de veiligste plaatsen gedurende een onweer is uw auto, tenminste een gesloten wagen. Wordt de wagen getroffen, dan geleidt de stalen carosserie de stroom af.

Even veilig, alhoewel minder practisch als schuilplaats is het inwendige van een fornuis of een ijskast. Ook zij zijn geheel van metaal.

Bliksemafleiders voorkomen geen inslag op uw huis of schuur. Maar als de bliksemafleider goed is, voert de geleiding de stroom zonder schade of brand in de grond.

Slaat de bliksem op een geheel metalen vliegtuig, zoals ze nu algemeen door de luchtvaartlijnen gebruikt worden, dan worden de reizigers niet getroffen. Er is geen enkel geval bekend, dat de bliksem onmiddellijk een vliegongeval veroorzaakte.

Bliksemslagen tussen twee wolken komen vaker voor van tussen een wolk en de grond. In dat geval is de ene wolk negatief en de andere positief geladen. Bliksem kan ook in één wolk voorkomen n.l. tussen het negatieve en positieve deel van een zelfde wolk.

Genoeg stroomkracht om een grote stad te voorzien, honderdduizende ampères, zijn soms in één bliksemslag aanwezig. De sterkste bliksemslag die ooit in de Verenigde Staten werd gemeten, trof de Cathedral of Learning van de Universiteit van Pittsburgh op 31 Juli, 1947.

Hij ontlaadde een stroom van 345.000 ampères, voldoende 600.000 lampen van 60 watt aan te steken voor de duur van de flits. Maar die stroom wordt voor niet langer dan één 35 millioenste seconde" „aangedraaid".

Bliksemschichten tussen de wolken en de grond zijn soms 3 of meer mijlen lang. Tussen twee wolken haalt hij soms een lengte van 10 mijl. Zijn snelheid is 20.000 mijl per seconde.

Benjamin Franklin en zijn beroemde vlieger

Toen Benjamin Franklin in 1752 zijn beroemde vlieger opliet heeft de sleutel, die hij onderaan het vliegertouw gebonden had, hoogst waarschijnlijk geen eigenlijke bliksem aangegetrokken. Was dat gebeurd, dan zou hij het waarschijnlijk niet overleefd hebben, om zijn ervaringen te vertellen.

De electrische vonken, die van de sleutel sprongen, werden hoogstwaarschijnlijk niet veroorzaakt door de bliksem zelf, maar door de ontlading van opgeladen electriciteit in de lucht, een omstandigheid, die zich altijd bij onweer voordoet.

Dit doet echter niets af aan Franklin's roem als ontdekker van het feit, dat de bliksem electriciteit is en dat een systeem van bliksemafleiders gebouwen voor schade behoedt.

De bliksem is zeer heet. Sommige flitsen kunnen, wanneer hun kracht het hoogst is, een temperatuur van 27.000 graden Fahrentheit verwekken.

U heeft waarschijnlijk reeds vaker geprobeerd, hoe ver een bliksem flits verwijderd is door het tellen van seconden, die tussen bliksem en donder verlopen.

Het licht van de flits bereikt Uw oog immers bijna op hetzelfde ogenblik, maar het geluid van de donder beweegt zich slechts met een snelheid van 370 M. per seconde. Kunt u tussen bliksem en donder 5 seconden tellen dan is het onweer ongeveer 1.850 M. verwijderd.

Mijn grootmoeder zei altijd, dat de donder veroorzaakt werd doordat de wolken laag tegen elkaar aan botsen. Tegenwoordig weten de geleerden, dat het geluid in werkelijkheid veroorzaakt wordt door het feit, dat de bliksem de atomen en moleculen van de lucht uit elkaar ploft, wanneer hij er door heen schiet.

Maar dat krakende, knetterende geluid, dat men zo dikwijls hoort, als een onweer op zijn hevigst is, wordt veroorzaakt doordat de bliksem in de nabijheid in de grond slaat. Het rollende bonkende dondergeluid van een ver onweer komt van inslag in de grond op verre afstand.

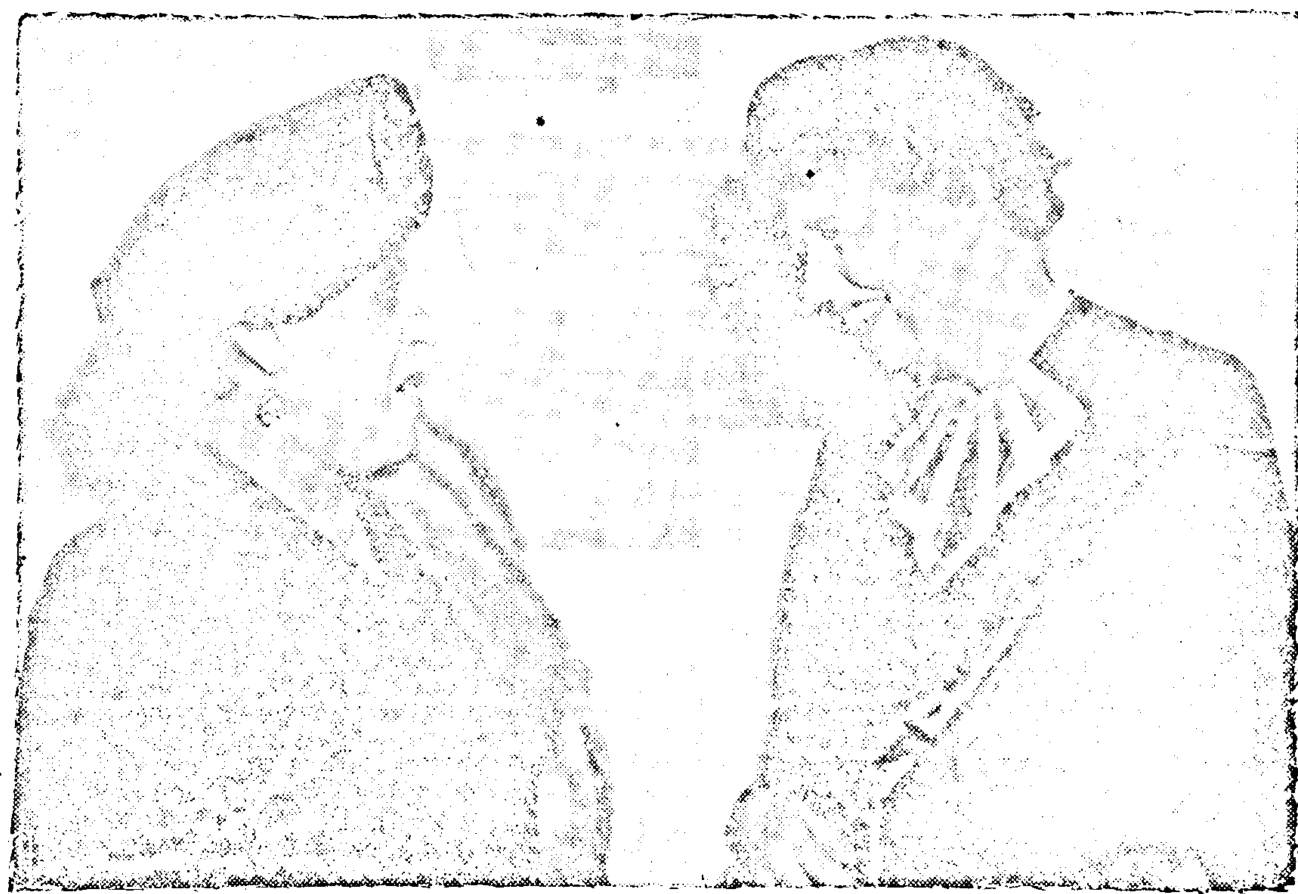
Men kan de donder slechts tot op een afstand van 18 mijl horen. Kanongebulder draagt veel verder. Sommige bliksemflitsen veroorzaken geen donder. Het zijn de z.g. „langzame", omdat ze wel 1/10 of 1/20 seconde duren in plaats van enkele millioenste van de „snelle". De „langzame" splijten de atomen niet snel genoeg, om explosief geluid te veroorzaken.

Sommige door de bliksem getroffen mensen sterven nodeloos, enkel en alleen omdat mensen in de buurt hen niet aan durven raken uit vrees, dat hun lichamen nog met electriciteit geladen zijn.

In feite verdwijnt de bliksemstroom ogenblikkelijk uit het lichaam van het slachtoffer in de grond. Als hij niet ogenblikkelijk dood is, bestaat de mogelijkheid, dat hij door kunstmatige ademhaling gered wordt.

Electrische stroom van hoge spanning, die door het lichaam slaat, verlamt vaak de zenuwen en spieren, die het middenrib of het ademhalings systeem controleren. Kunstmatige ademhaling, doet de ademhaling van het slachtoffer voortduren, totdat de verlamming weer verdwijnt. Meestal hebben de slachtoffers ook brandwonden, maar die kunnen later verzorgd worden. Kunstmatige ademhaling komt voor alles.

(Wordt vervolgd).

AMERIKA'S VROUWEN TER V. N., — Mevr. Edith Samson (links) en Mevr. Eleanor Roosevelt, beiden leden van de delegatie der Verenigde Staten ter Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Mevr. Samson is de eerste kleurlinge, die door de Regering van de Verenigde Staten voor een diplomatieke post benoemd werd.

— *Urbano in Cinelandia.*

— Te Vaticaanstad is door kardinaal Clemento Micara een tentoonstelling geopend van duizend 20ste-eeuwse kunstwerken met gewijde onderwerpen van Rooms-katholieke kunstenaars uit 22 landen, waaronder Nederland.

— Twee honderd afgevaardigden uit 30 landen hebben Maandag te Zuerich de opening bijgewoond van het eerste wereldcongres voor sociologie en politieke wetenschappen. De afgevaardigden zullen, onder auspiciën van de UNESCO, de huidige wereldsituatie, het probleem van minderheden en andere onderwerpen bespreken.

Wel en wee in het huwelijk

H. W. Agterof pr.

Wel en wee in het Huwelijk. In het katholiek Huwelijk, wel te verstaan. En hoe wij dat wel en wee beleven moeten. Katholiek beleven moeten. wel te verstaan. Hoe wij dat beleven moeten als godsdienstige mensen. Niet als de heidenen, die geen God kennen en geen onsterfelijke ziel en geen leven na dit leven. Die hun aandacht slechts richten op deze kant van het graf, en daar van maken, daar uithalen, wat ze kunnen, Die leven volgens de leus:

„Laten we eten en drinken, want morgen zijn we dood."

Niet zo, maar als godsdienstige, katholieke mensen, die in dankbaarheid genieten, al het wel dat God ons geeft. Die met moed het wee verdragen, dat God ons overzendt. Die hier beneden zijn met ons lichaam, maar daarboven met onze geest.

Voor hen, die zo leven willen: als godsdienstige, katholieke mensen is de levenswijsheid, die wij onder dit „Wel en wee in het Huwelijk" geven gaan, opdat zij weten mogen, hoe te leven weggevallig aan God en aan de mensen.

De wekker loopt af. Dit is niet het prettigste ogenblik van de dag. De rust deed ons goed en het is moeilijk, om daarvan afscheid te nemen. Het opstaan is een gewichtig ogenblik. Hoeveel mensen die gisteravond evenals wij gezond en wel naar bed zijn gegaan, staan deze morgen niet op? Er zijn er onder hen plotseling gestorven, anderen konden nog een priester en een dokter laten waarschuwen en zijn, na voorzien te zijn, van de troostmiddelen der Kerk, de eeuwige rust ingegaan; nog anderen zijn zo ziek geworden, dat zij stil blijven liggen.

Waaraan hebben wij verdiend, dat we wel kunnen opstaan? Zijn wij beter dan die anderen? Wij kunnen van harte bidden: „God, ik bedank U voor alle weldaden bijzonder, dat Gij mij deze nacht hebt bewaard."

Opstaan kost moeite en is een daad van zelf overwinning. God roept ons weer op tot Zijn dienst. Kwiek en vlug komen wij uit bed en maken een kruisje met wijwater uit het bakje, dat op onze slaapkamer staat, In de naam van den Vader van den Zoon

Goede morgen

en den H. Geest gaan wij de nieuwe dag beginnen, vol vertrouwen op de hulp van Gods genade, die Christus aan het kruis voor ons verdiend heeft en wij hopen, dat de duivel het ons vandaag niet lastig zal maken.

De schoonste mode is een reine ziel in een verzorgd lichaam, gehuld in een kleding zonder vlekken en scheuren.

De uitwasening van het lichaam gedurende de nacht maakt het nodig, dat wij ons flink wassen, om ons te reinigen en de poriën te openen.

De kleren zullen ons lichaam bedekken, beschermen tegen den weersgesteldheid en versieren.

Het water en de kleding zijn weldaden van God, Laten wij nu dankbaar zijn, dat wij er elke dag van mogen profiteren.

De wekker loopt af. God roept en staat klaar met Zijn weldaden van de nieuwe morgen. Maar een luilak hoort Gods stem niet en is een dienstweigeraar. Hij draait zich nog eens om en suft door. De luilak is een lafaard, omdat hij niet durft vechten met zich zelf.

Echt slapen kan hij toch niet meer en in de tijd, die hij nutteloos voorbij laat gaan, loopt hij kans om zwaar bekoord te worden.

Geen mens heeft eerbied voor de luiaard, die met geen stok uit zijn bed te krijgen is.

Hij ziet er onverzorgd uit, omdat hij geen voldoende tijd overhoud om zich te wassen en te kleden.

Hij begint de dag zonder God en loopt de kans overal te laat te komen.

Langslapers brengen het nooit ver in het leven.

NEEF SAM DIENT UNCLE SAM, — Sam Calderone, de 24-jarige base-ball speler voor de New York Giants legt de voorgeschreven eed af bij zijn opname in het leger.

Het bevolkingsvraagstuk van West Europa

Groeikracht in Nederland groter dan in enig ander land

In enige West-Europese landen is in de bevolkingsontwikkeling een stationaire toestand ingetreden. In enige andere landen van dit werelddeel beweegt zich de groei in dezelfde richting. In de betreffende staten verlopen de geboorte- en sterftelijnen niet evenwijdig aan elkaar, maar buigen zij naar elkaar toe, ja zelfs kruisen zij elkaar. Blijven beide curven op hetzelfde peil schommelen, dan is de stationaire toestand van blijvende aard, beweegt de geboortelijn zich voortdurend op een lager niveau dan de sterftelijn, dan zal er sprake zijn van een achteruitgang van het inwonertal van het betreffende land.

Frankrijk is bijvoorbeeld sedert het begin van deze eeuw een land met een stilstaande bevolking geweest. Herhaaldelijk hebben daar de bewegingslijnen van sterfte en geboorte elkaar gekruist. Eigenlijk heeft het na 1945 voor het eerst in de afgelopen halve eeuw een aanmerkelijk geboorte-overschot geboekt, ten dele omdat de procreatie belangrijk toenam, voor een ander deel, omdat de sterfte in de laatste jaren op een voor Franse verhoudingen ongekend laag peil is teruggebracht.

Ook **België** heeft een bevolking, die zich niet onderscheidt door een opmerkelijke groeikracht. Sinds de eeuwwisseling daalde het aantal geboorten veel drastischer dan het aantal sterfgevallen en vlak voor de tweede wereldoorlog begonnen de geboorte- en sterftecijfers te schommelen op hetzelfde peil.

Het **Engelse** geboortecijfer per duizend inwoners daalde eveneens in het genoemde tijdvak in een sneller tempo dan het sterftecijfer, weliswaar niet in dier voege, dat er geen geboorte-overschot meer zou zijn, maar algemeen neemt men in bevoegde kringen aan dat ook Engeland niet ver meer verwijderd is van een situatie, waarin gesproken kan worden van een stilstand in de bevolkingsaanwas.

In de **Scandinavische** landen, vooral in Zweden, gaat men langzaam dezelfde richting uit.

Nederland

Nederland is aan het tijdstip, waarop de uitbreiding van het zielental gaat stagneren, nog lang niet toe. Op goede gronden mag worden aangenomen, dat gedurende enige tientallen jaren de groeikracht van ons volk haar uitdrukking zal blijven vinden in een stijgend aantal geboorten. Eerst tussen 1970 en het einde dezer eeuw zal er een rustpunt komen in de Nederlandse expansieve bevolkingsontwikkeling. Verscheidene schattingen komen tot de conclusie, dat de Nederlandse natie dan ruim twaalf millioen zielen zal tellen.

Nog nimmer heeft het bevolkingvraagstuk in Nederland dan ook zozeer de aandacht gehad Regelmatig verschijnen nieuwe publicaties, die zich met deze kwestie bezighouden, studiecommissies brengen rapporten uit en op conferenties worden de economische gevolgen van de snelle bevolkingstoeneming in Nederland ter discussie gesteld.

In een eeuw tijd, van 1840 tot 1940, bleef de gemiddelde jaarlijkse toeneming van het zielental der Nederlandse natie constant beneden de anderhalf procent. Een top werd bereikt tussen 1920 en 1930, te weten met 1.46 procent. Direct na de oorlog nam het tempo van de bevolkingsvermeerdering toe tot 2.56 procent. Het geboorte-overschot — meer geboorten dan sterfgevallen — bewoog zich in de jaren voor 1940 voortdurend rond de honderdduizend. In 1946 was dit aantal meer dan verdubbeld.

Bevolkingstoename

Een aanmerkelijke stijging van het aantal na de oorlog gesloten huwelijken en een na iedere oorlog optredende toeneming der huwelijksvruchtbaarheid hebben deze ontwikkeling veroorzaakt. Vermindert de ellende en de sociaal-economische onzekerheid in een periode van militaire conflicten het aantal geboorten per gezin, bij het terugkeren van de vrede valt de beklemming en de vrees voor de toekomst weg, waardoor de bevolkingsgroei in niet geringe mate wordt gestimuleerd. Wij hebben hier te doen met een internationaal verschijnsel, maar Nederland heeft de invloed van dit verschijnsel wel uitzonderlijk sterk ondergaan.

Overigens: de snelle toeneming van het zielental der Nederlandse natie na de oorlog heeft de demografische situatie in dit land alleen maar in een scherper licht geplaatst. Ook voor 1940 was er alle aanleiding, zich vertrouwd te maken met de mogelijke consequenties van een ras toenemende bevolkingsomvang. Het feit, dat dit zielental van 1840 tot 1940 verdrievoudigde, heeft in dit opzicht stellig illustratieve betekenis. Nemen wij alleen de laatste halve eeuw in ogenschouw, dan blijkt, dat het tijdsverloop, nodig voor het bereiken van een nieuwe millioenengrens, telkens korter wordt. Bij de eeuwwisseling werden in dit land reeds vijf millioen inwoners geteld, in 1911 zes millioen, in 1922 telde Nederland zeven millioen zielen, in 1931 werden de acht millioen gepasseerd, om in 1941 de negen millioen te registreren. Het tiende millioen bereikte men na verloop van acht jaar: eind 1949 boekte de bevolkingsstatistiek dit heuglijke feit.

Nederland neemt tengevolge van deze groei van het inwonertal een unieke plaats in temidden van de andere West-Europese staten. De bevolkingsdichtheid is hier groter, het geboortecijfer hoger en ook het toenemingspercentage van het Nederlandse volk gaat uit boven dat van elk ander Europees land.

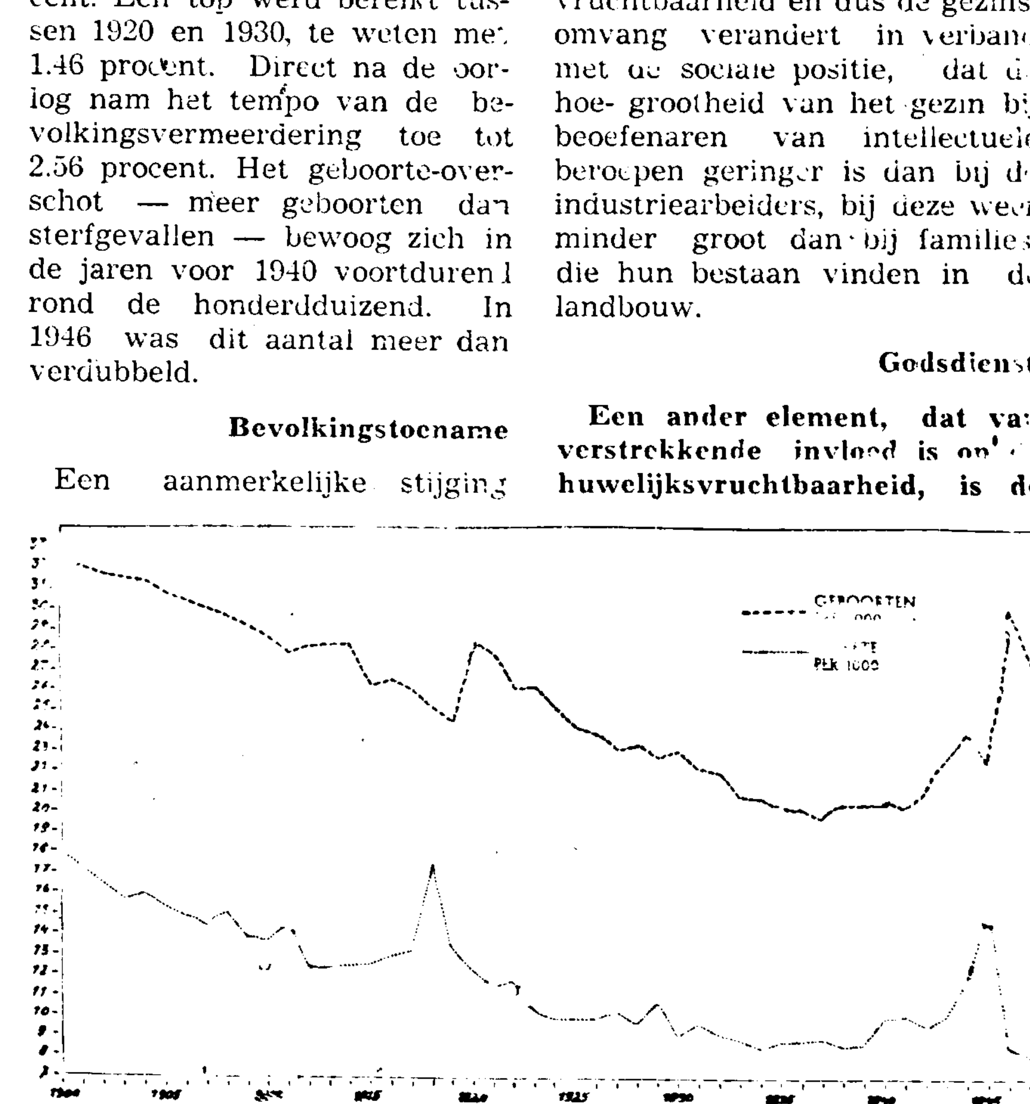
Laag sterftecijfer

Dit laatste mede dank zij het dè omstandigheid, dat het sterftecijfer hier te lande lager is dan in enig tijdvak der geschiedenis van welk volk ook. De demografische ontwikkeling is met de vermelding van deze feiten in grote lijnen gekarakteriseerd.

Niet in alle bevolkingsgroepen van het Nederlandse volk is de groeikracht echter even sterk. Onderzoekingen hebben aan het licht gebracht, dat de huwelijksvruchtbaarheid en dus de gezinsomvang verandert in verband met de sociale positie, dat de hoe- grootheid van het gezin bij beoefenaren van intellectuele beroepen geringer is dan bij de industriearbeiders, bij deze weer minder groot dan bij families, die hun bestaan vinden in de landbouw.

Godsdienst

Een ander element, dat van verstrekkende invloed is op de huwelijksvruchtbaarheid, is de

godsdienstige gezindheid der echtgenoten. In kringen, waar de levenspraktijk nog sterk gebonden is aan de zedelijke normen van kerk en confessie, heeft de regeling van het geboortetal nog maar nauwelijks ingang gevonden, althans veel minder dan in de onkerkelijke bevolkingsgroepen. Zo leerde een ontleding van de resultaten der in 1930 gehouden volkstelling, dat uit huwelijken, gesloten in 1885 of daarvoor, over de gehele linie méér kinderen werden geboren dan uit huwelijken, die een kwart eeuw later tot stand kwamen. De daling van het aantal levend-geborenen was bij de Joden het grootst namelijk van 7,2 tot 3,4, bij de onkerkelijken van 6,9 tot 4,1, bij de Nederlands-Hervormden van 7 tot 4,7, bij de lidmaten der Gereformeerde kerken van 7,1 tot 5,7, bij de Christelijk-Gereformeerden van 7,8 tot 5,7. In de Katholieke bevolkingsgroep is de invloed der godsdienstige overtuiging het sterkst en dientengevolge is hier de achteruitgang van het kindertal in de in ogenschouw genomen kwarteeuw het geringst geweest, namelijk van 8,5 tot 6,5.

Geboorten per duizend

Is dus de vermindering van het aantal geboorten per gezin verre van gelijkmatig geweest, uiteraard moest de in alle bevolkingsgroepen, onderscheiden naar sociale positie en confessie, zich doorzettende daling zich weerspiegelen in het verloop van de ontwikkelingslijn, die het aantal geboorten per duizend inwoners weergeeft.

Dit relatieve geboortecijfer bedroeg in 1876 nog 37. In de afgelopen vijftig jaar werd een maximum aantal geboorten genoteerd in 1901, namelijk 32,2 per 1000. Daarna ging het met geringe schommeling in benedenwaartse richting, om in 1939 een voorlopig laagtepunt te bereiken van 24,4. Het daaropvolgende jaar bracht een niet onaanzienlijke stijging tot 25,4, het reeds vermelde verschijnsel in elke na-oorlogse periode. Maar dan vindt de daling voorgoed geleidelijk aan haar voortzetting, hetgeen in 1937 leidt tot het dieptepunt van 19,8 geboorten per 1000. In de jaren der tweede wereldoorlog namen de geboorten, waarschijnlijk onder invloed van een reeks bezettingsmaatregelen, weer toe om in 1945 tot een record te stijgen, dat in Nederland sedert 1900 niet meer was bereikt, te weten 30,2 per 1000 inwoners. Nadien is, zoals algemeen werd verwacht, weer een scherpe daling ingetreden, zoals blijkt uit de volgende cijfers: 27,8 in 1947, 25,3 in 1948 en 23,7 in 1949.

Het is echter niet alleen het geboortecijfer, dat de bevolkingsontwikkeling van een land bepaalt, ook het sterftecijfer laat hier zijn invloed gelden. En zeker in Nederland, dat er zich op kan beroemen, door een ononderbroken verbetering van de gezondheidstoestand, vooral tot uitdrukking komende in een voortreffelijke medische verzorging van het pasgeboren kind, het sterftecijfer te hebben neergedrukt tot een niveau, dat waarschijnlijk het laagst denkbare is. Vermelden wij slechts enige markante data in deze ontwikkeling: in 1900 was het relatieve sterftecijfer nog 17,9 in 1912 12,3 in 1918 17,4 (de Spaanse griep maakte toen meer slachtoffers dan de vier jaren oorlog, die er aan vooraf gingen), in 1930 9,0 in 1945 15,3 (de „hongerwinter" sleepte velen ten grave), in 1948 7,4 en in 1949 8,1.

Er is dus in de afgelopen halve eeuw een vrijwel evenwijdig verloop der geboorte- en sterftelijnen geweest en hierin ligt de verklaring voor het feit, dat ondanks de verminderde huwelijksvruchtbaarheid — die zich heeft voorgedaan in alle cultuurlanden — ons volk toch in zielental voortdurend toenam.

Problemen

Het is zonder meer duidelijk, welke verstrekkende gevolgen dit kan hebben voor de economische, sociale en culturele toekomst van land en volk. Want er komt een ogenblik, waarop een wanverhouding dreigt te ontstaan tussen het inwonertal van een staat en de hoeveelheid volk van dat land de beschikbestaansmiddelen, waarover het king heeft. Dat moment is nimmer met grote nauwkeurigheid te voorspellen. Maar men behoeft de problematiek van deze bevolkingsontwikkeling niet tot in haar uiterste consequenties te doordenken om te beseffen, dat een voortgezette toestemming van onze bevolkingsaanwas, die niet kan worden gecompenseerd door een evenredige vermeerdering van de beschikbare hoeveelheid bestaansmiddelen — dus: grotere agrarische en industriële productie, meer kapitaalsgoederen, meer werkgelegenheid, ruimere voorziening in de woonbehoefte — onafwendbaar moet leiden tot een algemene verlaging van het welvaartspeil.

OUDE HERINNERINGEN, — roept het Korea-conflikt op. Om het ernstig gebrek aan werkkrachten te overwinnen, dat door de internationale crisis veroorzaakt wordt, klimt het gebruik van vrouwenarbeid in de Amerikaanse fabrieken weer naar nieuwe record-hoogten. Deze jongedame toont aan de president van de S.K.F. industriën in Philadelphia dat ze het maken van ringen voor kogellagers nog niet verleerd is.

Geheimen der zeebodem

Macamba heeft in het hedendaagse Papiaments twee betekenissen, namelijk Nederlander en een klein gestreept visje. Het kleine visje draagt deze naam reeds sinds onheugelijke tijden. En dát zegt wat!

Een vis-explicatie van het woord macamba

Oude Curaçaoënaars herinneren zich nog heel goed, dat tot een goede dertig jaar geleden „macamba" nooit gebezigd werd voor Nederlander, maar voor matroos. Zodra er een Nederlands oorlogsschip was binnengelopen, wemelde de stad van matrozen, die om hun gestreept hesje macamba werden genoemd, naar aanleiding van het gestreepte visje.

Weldra werd het woord macamba ook gebruikt voor vreemde matrozen, en om verwarring te voorkomen sprak men vaak van macamba ingles: een Engelse matroos; macamba americano, een Amerikaanse matroos. Ja, men sprak zelfs van een macamba holandes, een Hollandse matroos!

Toen ik eens op Boca San Michiel een boekje liet zien, waarin verschillende vissen stonden beschreven en getekend, en ik bij het bewuste gestreepte visje kwam, zeide een oude visser spontaan: Ata un macamba holandes! Hollandse matroos schijnt dus de volledige naam te zijn van het gestreepte visje.

Wel is merkwaardig, dat bij vele studies over de oorsprong van macamba tot heden toe nooit gewag gemaakt is van het visje, dat zolang als het Papiaments bestaat, of nog langer, die naam draagt.

PAUL VAN VENLO.

Aruba krijgt de kans baas te zijn in eigen huis. Zal het die kans benutten?

Blijkens de notulen van de vergadering der Eerste Kamer op 29 September j.l. — op welke vergadering de Interim-regeling werd aanvaard — heeft minister van Schaik in zijn antwoord op de redevoeringen der leden enige opmerkingen gemaakt, die herlezing en heroverweging waard zijn.

Allereerst een repliek op de heer Jonkman, waar deze pleitte voor de 3 zetels der Bovenwindse eilanden:

„De geachte afgevaardigde de heer Jonkman heeft o.a. gesproken over Sint Maarten, dat als onderdeel van het Franse Guadaloupe toch ook een vertegenwoordiger zou hebben in het Parlement.

Te dien aanzien wil ik de geachte afgevaardigde er op wijzen, dat het twee derde gedeelte van Sint Maarten, dat niet Nederlands is, op zich zelf reeds een zielental heeft, dat niet onbelangrijker groter is dan het zielental van alle drie de Bovenwindse Eilanden te zamen. De laatste hebben op het ogenblik ongeveer 3900 zielen — het kan iets meer of minder zijn —, terwijl het niet Nederlandse gedeelte van Sint Maarten, als mijn inlichtingen juist zijn, op zich zelf reeds 6450 zielen telt. Dit zielental is dus veel groter dan dat van de Bovenwindse Eilanden, die te zamen over één Statenzetel zullen komen te beschikken.

Bovendien worde in aanmerking genomen, dat het college, waarin Sint Maarten een afgevaardigde heeft, nl. de Conseil Général, lang niet dezelfde bevoegdheden als de Staten in de Antillen hebben. Die Conseil Général draagt veel meer het karakter van een provinciaal bestuur. Ik meen dus, dat het beroep op de positie van het niet Nederlandse gedeelte van Sint Maarten in het geheel niet opgaat.

Er zijn voorts, voor zover mij bekend, ettelijke Engelse eilanden, die een groter zielental dan de Antillaanse Bovenwindse Eilanden of Bonaire hebben, zonder een zetel te hebben in het vertegenwoordigend lichaam, van Jamaica".

Later in dezelfde rede wijdt de minister zijn aandacht aan het vaak naar voren gebrachte argument, dat „Curaçao" Aruba altijd achteruit gezet heeft:

„In de Kamer heb ik voor het eerst enige factoren horen noemen, die aan de geopperde bezwaren enige materiële grondslag kunnen geven. Ik denk hierbij o.a. aan de redevoeringen van de heren Kropman en Algra. De heer Algra beroept zich, evenals andere leden op het verleden, waarin Aruba zich altijd achteruitgesteld heeft gevoeld. De heer Kropman heeft er op gewezen, dat de volksgezondheid op Aruba een tijdlang is verwaarloosd, evenals de economische belangen van dit eiland.

Deze meest oude grieven wil ik op dit ogenblik in haar waarde laten, maar ik moet er op bewijzen, dat zij in wezen tegen de Nederlandse Regering, althans tegen het bestuur van de Antillen, waren en zijn gericht.

Die grieven maken het standpunt van Aruba tegenover de zetelverdeling psychologisch min of meer verklaarbaar. Maar meer dan verklaarbaar niet. Want een al dan niet gerechtvaardigd beklag over de houding van de Nederlandse Regering of van de Antillaanse Regering wordt nu getransponeerd in een beduchtheid voor de gestie van het eiland Curaçao, **zulks terwijl het eiland Curaçao als zodanig het eiland Aruba nooit heeft onderdrukt, benadeeld enz., en dat ook niet heeft kunnen doen.**

De grief, gericht tegen het Antillaanse bestuur en de Nederlandse Regering, komt dus ten onrechte neer op het eiland Curaçao, dat men deswege met een onredelijk te bemoeien invloed op het landsbestuur wil treffen. Er is tussen die twee eilanden zelf nooit strijd van enige betekenis geweest.

Ook in het bestuur van de Antillen hebben Arubanen altijd een vooraanstaande plaats ingenomen. Is niet de heer Kwarts voorzitter van het College van Algemeen Bestuur? Is niet een aantal ambtenaren en zelfs hoofdambtenaren, voor zover zij beschikbaar waren op Aruba, op het ogenblik op de betrokken Departementen werkzaam? In dit opzicht is Aruba in het geheel niet achtergesteld en heeft het ook niet te klagen. Er wordt dus in dezen, zij het uiteraard onbewust, een onzuiver en onredelijk element gehanteerd.

Dit treft te meer, omdat, als inderdaad Aruba in het verleden te klagen heeft gehad over het Nederlandse bestuur of over het Antillaanse bestuur, als zijn eigen belangen zijn verwaarloosd of minder goed gediend, het juist de voorgestelde regeling is, die dat eiland voortaan autonomie, dus bestel over eigen aangelegenheden, verzekert.

De bezwaren worden in elk geval opgeheven door de hier voorgestelde en nader bij algemene maatregel van bestuur uit te werken Eilandenregeling, waardoor Aruba de volledige zeggenschap zal krijgen over zijn economie en over het bestuur van het eiland. Het zal zich dan ook in de toekomst niet meer behoeven te beklagen of ongerust te maken over achteruitstelling van de zijde van het centrale gezag. Het centrale gezag houdt alleen in handen wat betrekking heeft op de gemeenschappelijke belangen van de zes eilanden".

Deze laatste passage bevat o.i. het meest steekhoudende argument van alle naar voren gebrachte. Dezelfde hartstochtelijkheid, waarmee de politieke leiders van Aruba de 12-8 verhouding afwijken op grond van „overheersing van Curaçao", zou hem ook moeten inspireren tot des te groter haast om de Eilandenregeling en de daarmee gepaard gaande economische, financiele en administratieve onafhankelijkheid een feit te maken.

Wonderlijk genoeg, en stof gevend voor ernstige bedenking tegen de ernst waarmee deze politice hun eigen grieven opvetten, blijkt er bij sommigen van hen op dit punt in het geheel geen haast te bestaan, ja, blijken zij de spoedige tot standkoming daarvan zoveel mogelijk te willen boycotten door deelname aan het overleg betreffende deze kwestie te weigeren.

Hun afzijdigheid van dit onderwerp toont aan, dat zij het niet ernstig menen met de zelfstandigheid van Aruba.

Hun afwijzen van deze regeling is het duidelijkste bewijs, dat zij niet willen, dat Aruba baas wordt in eigen huis, doch dat hun doel slechts negatief is. n.l. de 30.000 Curaçaose stemmers niet meer vertegenwoordigers krijgen in de Antillaanse Volksvertegenwoordiging dan de 11.000 van Aruba, en dit afgezien van het feit of die 30.000 Aruba inderdaad onrecht aandoen of niet.

Effectieve steun voor verandering van de zetelverhouding zal Aruba echter nergens ter wereld kunnen verhopen, wanneer alle mogelijkheid om te bewijzen, dat die onrechtvaardig is en tot wantoestanden leidt, van te voren de pas afsnijdt.

WERELDNIEUWS

„HIJ, DIE VERRE REIZEN DOET"..

Rome. — De 67-jarige Italiaanse veteraan-ontdekkingsreiziger Pietro Ghiglione is na een expeditie van vier maanden in de Andes te Rome aangekomen, maar alleen om het klontenklei der Zuidamerikaanse bergen van zijn berglaarzen te schrapen en plannen te beramen voor een nieuwe tocht naar onbekende gebieden.

Maar hij wilde niet onthullen waar hij vervolgens zal gaan. „Ik hou ervan de eerste te zijn om naar de plaatsen te gaan, waar ik van plan ben te gaan", aldus Ghiglione.

Hij is naar de meeste der „duistère plekken" ter wereld geweest tijdens zijn 50 jaren van ontdekkingstochten.

Hij heeft bergen beklommen, die rijzen in het midden van de Sahara-woestijn, is tot meer dan 7.000 meter in het Himalaya gebergte geklommen.

Hij is getrokken door het verboden land van Tibet tot zover de Lhamas hem toestonden, de Alpen onderzocht, de Oeral, Kalimanjaro in Middel-Afrika.

Hij is in meer dan vijftig landen geweest, en kan zich verstaanbaar maken in bijna evenveel talen en dialecten.

Op zijn jongste expeditie hebben Ghiglione en een andere Italiaanse bergbeklimmer toppen in de Andes bereikt, die voorzover bekend nimmer tevoren zijn beklommen.

Eens werd de bejaarde ontdekkingsreiziger langzaam langs de kant van de gletscherkloof naar boven gehesen, terwijl een troep poema's (bergleeuwen) aan zijn voeten gromde.

Het gezelschap heeft ook Cuzco bezocht, een van de Peruaanse steden, die in het voorjaar door hevige aardbevingen werden vernield.

„Het was even verlaten en vernield als de oude steden van de Inca's", zo zeide Ghiglione.

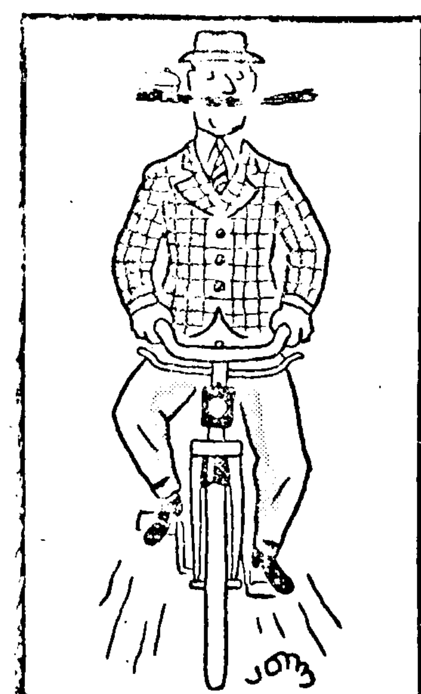
De expeditie werd door de beide ontdekkingsreizigers zelf gefinancieerd, doch zij ondervonden veel hulp van de Peruaanse regering, aldus Ghiglione.

HET TRAGISCH LOT DER WETENSCHHAP

Lucca. — De 71-jarige geleerde Albert Einstein heeft in een boodschap tot een congres van Italiaanse geleerden te Lucca verklaard, dat „een in waarheid tragisch lot zich voor de wetenschapsmens ontvouwt".

„De concentratie van economische en politieke macht in handen van enkelen heeft niet alleen geleid tot de materiële ondergeschiktmaking van de geleerde, doch zelfs tot een bedreiging van zijn bestaan", aldus Einstein. „Bij nature tot het licht gedreven, heeft de wetenschapsmens zelf het middel geschapen, waarmee hij tot slavernij gebracht wordt".

„Maar als de geleerde van heden de tijd en de moed kan vinden om ernstig en rustig zijn positie en zijn doeleinden te waarderen, kan de wetenschap opnieuw verrijzen en een bevredigende oplossing vinden voor de internationale toestand, die ons allen bedreigt".

Als ik twee keer met mijn fietsbel bel, nou dan weet je het wel.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Doden spreken niet

Een voormalige politie-inspecteur en een openbare aanklager zijn door gangsters te Chicago neergeschoten, even voordat z... rapport zouden uitbrengen over gangsters-activiteit.

De 48-jarige William Drury, voormalig politie-inspecteur en een verbeten tegenstander van de thans overleden gangster Al Capone, werd met kogels doordreeft in de garage van zijn huis gevonden. Even tevoren had een vertegenwoordiger van een senaatscommissie getracht een onderhoud met hem te hebben.

Kort daarna werd de openbare aanklager Marvin Bas, die in... lichtingen over een gangsterbende had ingewonnen, doodgeschoten. Drury en Bas hadden beiden inlichtingen willen verstrekken aan een Republikeinse candidaat voor de post van sheriff.

Om flauw te vallen

— Een 45-jarige Londense bankbediende ontving dezer dagen een uitnodiging om naar een hotel in West End te komen, waar hem 918.320 gulden ter hand werd gesteld.

Hij had dit geld gewonnen met een shilling, die hij in een voetbalpool gestort had. Zijn vrouw, die hem vergezelde en niets vermoed had, viel flauw.

Die goede oude tijd

Irene Durne, de Amerikaanse actrice, reed Zaterdag door het Londense West End in een versierde landauer, terwijl 500 mensen, gekleed naar de mode van 1875, haar hulde betuigden.

Dit tafereel uit de tijd van Koningin Victoria, was in scène gezet voor een nieuwe Engelse film, „The Mudlark" geheten waarin Irene Dunne de hoofdrol vertolkt.

Het ministerie van oorlog had voor deze opname honderd officieren en manschappen van de Coldstream Guards in vol ornaat ter beschikking gesteld: de officieren droegen zwaarden en de manschappen hadden de bajonetten op.

De „koningin" werd begeleid door een escorte van 50 man cavalerie, wier witte pluimen en zilveren borstplaten in de zon schitterden. De route, die voor het verkeer was afgezet, was versierd met vlaggen en linten.

Het oude hoofd

— Een wetenschappelijke expeditie onder leiding van prof. Ezio Tongiorgi van de Instituto nazionale die Paleonthologie heeft in de zone van Lungomonte Pisano na maandenlange arbeid belangrijke vondsten gedaan uit het Neolitisch tijdperk, onder andere stenen voorwerpen, waarvan men de ouderdom schat op 10.000 jaar. Verder werden sporen gevonden van holbewoners, overblijfselen van een twintigtal hunnen alsmede een in het midden doorboorde schedel, waarvan aangenomen wordt dat deze 10.000 jaar oud is.

In de omgeving van Foggia zijn bij graafwerkzaamheden twee menselijke skeletten van buitengewone afmetingen gevonden. Op dezelfde plaats groep men tevens twee olielampjes en een steen met latijnse inscriptie op.

Hielp een handje

In 1948 vertrok een inwoonster van de hoofdstad naar Amerika om zich daar te vestigen. Een bedrag van f. 11.400.—, een erfenis, liet zij in een banksafe in Amsterdam achter, omdat het haar niet toegestaan was het geld naar het buitenland mee te nemen. Het was haar bedoeling, wanneer zij t.z.t. weer in Nederland zou terugkomen, dit geld te beleggen.

Enige tijd geleden besloot zij dit geld aan haar aanstaande schoondochter te doen geven, die ook naar Amerika zou vertrekken, opdat deze meubilair en andere goederen zou kunnen kopen, die zij zou kunnen meenemen. Zij machtigde een 29-jarige jongeman, een vroegere kennis van haar, het geld uit de safe te nemen en haar schoondochter behulpzaam te zijn met het doen van de inkopen. De jongeman inde inderdaad het geld, maar de schoondochter heeft er nooit een cent van gezien.

In een tijdvak van drie maanden slaagde hij erin met enkele vrienden het gehele bedrag aan feesten en buitenlandse reizen op te maken. Toen hij gisteren door de politie van het bureau Singel te Amsterdam werd gearresteerd, bleek hij geen cent meer te bezitten.

"De krachten der hemelen zullen geschokt worden"

— In de afgelopen drie dagen heeft de zon tot tweemaal toe door vreemde gedragingen paniek veroorzaakt onder het angstige mensdom van deze tijd. Zij veranderde namelijk, schijnbaar althans, van kleur. Zondag jl. zag men haar in Noord-Amerika een purperen tint aannemen en Dinsdag was het in Noord-Engeland, dat men haar safier- blauw zag worden.

In Noord-Amerika telefoneerde men naar aanleiding van het vreemde natuurverschijnsel terstond naar diverse instanties om te informeren of het einde der wereld nabij was. In Engeland bepaalde men er zich over het algemeen toe aan weerkundigen en krantenbureau om een verklaring van het verschijnsel te vragen.

Van deskundige zijde gaf men de mogelijkheid toe, dat het van kleur veranderen van het zonlicht veroorzaakt werd door rookpartikels, die mogelijk van de grote bosbranden in Canada afkomstig zijn en door de wind helemaal over Atlantische Oceaan zijn gevoerd. Een andere verklaring wordt gezocht in het op zeer grote hoogte voor de zon langs drijven van wolken, waardoor het licht gebroken zou kunnen zijn.

"Zweeds grondgebied werd aangevallen!"

„Honderden angstige of verontwaardigde Zweden hebben gisteravond laat de Zweedse Radio-Omroep en de bereau's van verscheidene Stockholmse bladen opgebeld naar aanleiding van een historische hoorspel, dat bij niet aandachtige luisteraars de indruk had gewekt, dat Zweden zich in staat van oorlog bevond.

Het hoorspel, dat handelde over de inval van Franse troepen in Pommeren in 1812 (Pommeren behoorde toen tot Zweden) begon met de volgende mededeling: „Zweeds grondgebied is aangevallen door een Westelijke mogendheid. De Zweedse strijdkrachten stellen zich te weer, maar aangenomen moet worden, dat een groot deel daarvan krijgsgevangen is gemaakt. Zweden overweegt zijn neutraliteit prijs te geven en aan de zijde van Rusland deel te nemen aan de strijd".

Aan het eind van het hoorspel verzekerde een omroeper de luisteraars, dat het nieuwsbericht, waarmee het hoorspel was aangevangen, slechts een moderne versie was van een bericht uit 1812. Een functionaris van de radio gaf toe, dat de aanvang van het hoorspel „te echt" was geweest.

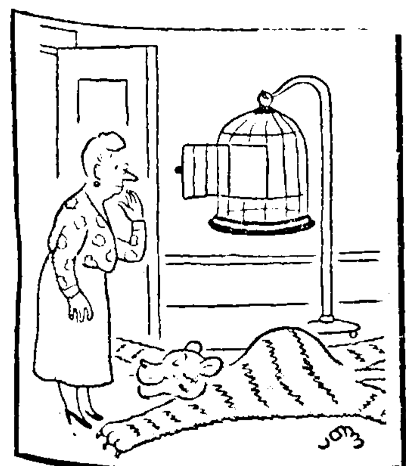
Hoe Duitsland reageerde op de besluiten van de grote Drie in New York

Het communiqué, uitgegeven over het resultaat van de besprekingen der ministers van buitenlandse zaken te Washington, bevestigt in grote lijnen de verwachtingen, die men in Bonn van deze nieuwe stap in de ontwikkeling van de verhouding tussen Duitsland en het Westen gekoesterd heeft. Slechts voor wat het karakter van de te vormen politietroepen en de wijze van de uitbreiding der staalproductie betreft, hadden velen over kanselier Adenauer herhaaldelijk doen doorschemeren, dat hij een centrale Westduitse politiemacht wilde concipiëren als tegenwicht tegen de Volkspolitie van de Oostelijke zone.

De ministers zijn niet zover gegaan. Zij hebben uitdrukkelijk het militaire karakter der door de Sovjet-controle ingestelde volkspolitie geconstateerd en deze gerangschikt onder de gevaren, die West-Duitsland „van buiten af" bedreigen. De politie-troepen, die door de geallieerden thans worden toegestaan, zullen daarentegen slechts „interne veiligheid" voor toenemende communistische ondergrondse activiteit beschermen. Het is voorts tegen de herhaaldelijk in regeringskringen geuite wens, dat de ministers erop hebben gestaan, dat het federatieve karakter der Westelijke republiek ook in de opbouw van de politie zal worden gehandhaafd.

Adenauer heeft ernaar gestreefd een direct onder zijn bevel staand korps te verkrijgen en het recht, dat hem is toegezegd de komende gemotoriseerde politie te gebruiken, is een compromis, dat hem waarschijnlijk niet geheel en al bevredigt..

Daartegenover staat evenwel, dat aan de belangrijke en met klem verdedigde Duitse wensen tegemoet wordt gekomen. Duitsland kan een nieuwe verhouding tot West-Europa tegemoet zien door de opheffing van de oorlogstoestand, het zal de autoriteit van zijn regering versterkt zien door de schepping van eigen buitenlandse politiek en de opheffing van een aantal niet meer in de de nieuwe verhoudingen passende controles. Bovenal heeft het in het document de zo vaak van de geallieerden gevraagde veiligheidsgarantie tegen een eventuele aanval uit het Oosten.

— Het bloed kruip, waar het niet gaan kan.

Garantie met woord en daad.

Dat de Westelijke geallieerden daarbij met bijzonder nadruk West-Berlijn hebben ingesloten en dat zij tegelijk versterking van het bezettingseffectief, zowel in West-Duitsland als in Berlijn, in het uitzicht hebben gesteld, verhoogt de waarde van deze garantieverklaring. Men kan verwachten, dat deze verklaring, ofschoon niet meer dan een bevestiging van de vroeger uitgesproken wil, door velen in Duitsland als de belangrijkste passage in de ministeriële, nota zal worden beschouwd.

De Oostelijke propaganda is er voor een deel op gericht geweest in de bevolking het gevoel post te doen vatten, dat de Westelijke geallieerden het met hun toezeggingen tot de verdediging van Duits gebied niet ernstig meenden. Dit heeft in West-Duitsland in zeer brede kringen geleid tot een wegvallen van het vertrouwen in de bereidheid en de macht van het Westen om zich aan de Elbe scrap te zetten tegen een eventuele aanval. Het is ons bekend, dat deze gemoedsstemming in grote delen van het volk aan kanselier Adenauer en zijn regering in de laatste maanden ernstige zorgen heeft berokkend, vooral omdat deze stemming werd aangewakkerd door de krijgskansen in Korea.

Deze ernstige zorgen van Bonn zijn juist in de conferentie-dagen ook tot Washington doorgedrongen en hebben, naar men kan aannemen bijgedragen tot de zo ondubbelzinnige verklaring der ministers. Het effect daarvan wordt juist nu nog versterkt door de keer van de oorlog in Korea.

Vertrouwen in Amerika.

Het Amerikaanse orgaan „Neue Zeitung" is juist vandaag nog eens fel van leer getrokken tegen de „onverantwoordelijke haast", welke velen in Duitsland in de laatste maanden hebben gemaakt in de discussie van het thema der Duitse herbewapening en tegen de actie van „vertegenwoordigers van een conditioneel patriotisme, die twijfel hebben willen zaaien in de Westelijke vastberadenheid tot de verdediging van Duits gebied". Deze Amerikaanse stem schreef: „De gebeurtenissen in Korea rechtvaardigen het vertrouwen, dat de Amerikanen zich opeisen, wanneer zij zich met hun gehele macht achter de verdediging van het Westen stellen.

Wie ten overstaan van hun met bloed bezegelde beloften blijft argumenteren, dat de taak van West-Duitsland ergens in het Westen in twijfel werd getrokken, dat men slechts tracht de Duitsers als kanonnenvoer te gebruiken, of om zich achter hen te verschuilen, die draagt er slechts toe bij, dat Duitsers eenmaal werkelijk kanonnenvoer worden. De gehele betekenis van de Washingtonse besprekingen bewijst juist het tegendeel".

Gematigde waardering.

Kanselier Adenauer heeft dan ook in de heden afgelegde zeer voorlopige waardering van deze besluiten gezegd, dat zij van Duits standpunt uit zeer grote vooruitgang bij het verleden zijn, ook al toonden zij volgens hem aan, dat de Duitsers ook in de huidige ontwikkeling „terughoudendheid, rust en geduld" moeten bewaren.

De kanselier heeft zijn definitieve oordeel opgeschort tot na de komende besprekingen met de Hoge Commissie volledige uitwerking van deze nieuwe stap in West-Duitsland ontwikkeling naar grotere zelfstandigheid duidelijk zal zijn. Tot zolang zal ook het buitenlands debat in de Duitse Bondsdag, dat aanvankelijk voor deze week op het program stond, worden uitgesteld.

Economische toezeggingen.

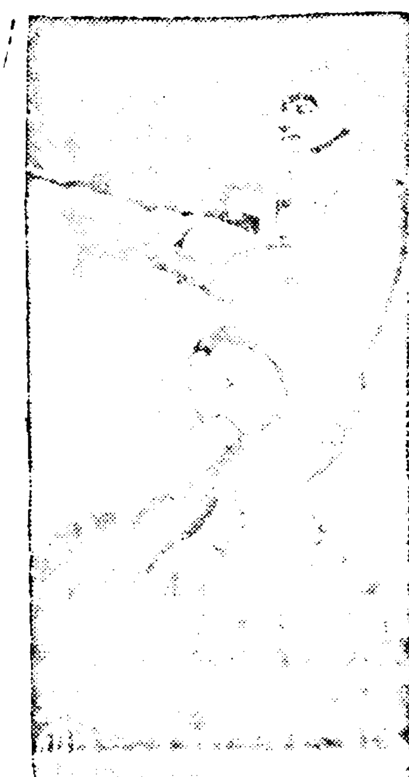
Wat de economische toezeggingen van de ministers betreft, dient nog te worden opgemerkt, dat de toegezegde liberalisering van de staalgrens voor velen hier een teleurstelling zal vormen. De verruiming der productie zal slechts bepaald mogen worden door de wenselijkheid voor verdedigingsdoeleinden. Dit is een zeer rekbare bepaling, doch niet zó rekbaar, dat de Duitsers zullen kunnen verwachten, dat zij ook voor eigen gebruik meer staal kunnen gaan produceren. Herhaaldelijk is betoogd, dat de huidige productie voor eigen behoefte niet toereikend zou zijn. Daar komt bij, dat West-Duitsland steun aan het plan-Schuman steeds afhankelijk is gesteld van de opheffing der productie-grenzen, die echter blijkens dit communiqué nog niet in zicht komt. Onverdeelde reden tot tevredenheid hebben intussen de scheepsbouwers van Hamburg, nu het zolang omstreden thema van de besprekingen van de Duitse scheepsbouw voor de export terzijde is geschoven.

Wat de in het communiqué als opgedragen zorg voor de binnenlandse veiligheid tegen communistische activiteit betreft: juist vandaag heeft het Duitse kabinet besloten tot maatregelen om uitschakeling van leden van de communistische of ultra-nationale organisaties, al dan niet verkapt, uit het ambtelijke apparaat uit te schakelen. De regering heeft op landsregeringen een beroep gedaan om dezelfde actie te ondernemen. In het voornaamste land, Noordrijn-Westfalen, is hiertoe inmiddels overgegaan en dit heeft reeds geleid tot het ontdekken en uitschakelen van communistische cellen in het politie-apparaat.

DE APPEL VALT NIET VER VAN DE BOOM, — William F. Rickenbacker, zoon van de beroemde Amerikaanse vliegenier Eddie, werd toegelaten tot de trainingscursus voor Luchtvaart-cadet, en probeert de pet van een vliegofficier. Toen zijn vader zijn lucht-carrière begon, waren er nog geen petten om te passen.

— De markiezin van Milford Haven, moeder van graaf Mountbatten en van de echtgenote van de Zweedse kroonprins, Louise, is Zondag in Kensington Palace overleden.

GEEF ME DE RUIMTE, — met mijn 80 kilo. De voetballer (Amerikaanse stijl) Mike Vicchio in actie bij een wedstrijd voor de Universiteit van Miami.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

Het Tovenaarsslot op de heide

Plotseling waren het geen blaadjes meer die hij aanraakt maar een levende, schone prinses, die zuchte van verlichting en lachtte en allerlei dingen door elkaar zei, zo blij was ze en zo dankbaar dat eindelijk haar gevangenschap in de betovering voorbij was.

Ze gaf hem een hand en zei: „Zo lang ik leef, zal ik je dankbaar zijn, maar eerst moeten we zien, dat we hier zo gauw mogelijk vandaan komen want als Kalabenaka ons vindt worden we weer veranderd".

„En de anderen dan?" vroeg Edmundo. „En je broer Namura, moeten die dan zo blijven?"

„Ach, nee", zei de prinses maar wat moeten we doen? Als hij komt zijn we allemaal verloren. Of .... ik weet een middel. Maar dat is alleen voor iemand, die niet bang is. Want je moet naar hem toegaan, en hem met het boek op je hoofd met een vers vervloeken. Je moet knap zijn om zo gauw een vers te kunnen maken, maar ook moedig. Ik kan het wel maar toen hij voor mij stond, vergat ik alles van schrik, en toen maakte hij mij een roos. durf jij het aan?"

„Ik wel", zei Edmundo, die zich nog dapperder voelde dan anders om aan de prinses te tonen, hoe flink hij was. „Ik heb thuis vroeger veel rijmpjes gemaakt. En bang? Ik weet niet wat dat is".

Hij kreeg gelijk de kans ook om te tonen, dat hij dat niet wist want op hetzelfde ogenblik hoorden zij een geweldig lawaai en daar verscheen Kalabenaka. Heb je wel eens een krokodil in zijn gezicht gezien? Griezelig hè? Nu zo zag hij er uit, toen hij naar hen keek. Hij was zeker verbaasd daar twee mensen te zien en eentje nog wel die hij vroeger betoverd had. Zijn grote mond hing er een beetje van open en je kon al zijn scherpe tanden zien.

En Edmundo wachtte maar niet tot de tovenaar genoeg van zijn verbazing bekomen was om hem weer dicht te doen. Hij legde het boek als een dakje op zijn hoofd liep op de tovenaar toe en riep:

„Ik kan je wangedrocht van
een man
en ik verbreek je toverban.
Je hield tot nog toe, dag en
een heleboel menschen in je
macht.
Maar ik Edmundo, ben niet
bang
en je zult doen, wat ik verlang:
laat al die arme stumpers vrij!
Ik ben de baas en jij ben er bij!"

De Kalabenaka stond te klappertanden van schrik met zijn krokodillenbek en ook rolden er een paar krokodillentranen over zijn wangen. Dat was omdat hij nooit gedacht kon hebben, dat zo'n jongen! .... En het was

Edmundo is in een tovenaarsslot en ziet allerlei vreemde voorwerpen om zich heen. Hij vond een boek dat hem vertelde, dat dit mensen zijn die hier een schat kwamen zoeken, maar door de tovenaar, die Kalebenaka heet werden gevangen en veranderd. Ook vond hij een boek, waarin hun namen staan en de spreuken, waarmee ze bevrijd worden. Nu heeft hij zo juist een rode roos aan geraakt en lees maar wat er gebeurde.

gebeurd. Nu stond hij daar machteloos en kon niets anders doen dan klappertanden en krokodillentranen laten biggelen.

Uit voorzichtigheid bond Edmundo zijn handen en voeten stevig vast. Hij moest nog alle mensen bevrijden en je kon niet weten. De tovenaar ging wel erg te keer, — veel erger dan een krokodil — maar dat hielp allemaal niets.

Zoals van zelf spreekt, was Ottomar de zoon van vrouw Waarschuwing, het eerst aan de beurt. Bij zijn naam in het boek stond geschreven
„Het doornbos rechts is Ottomar,
hij maakte het wat al te bar.
Het beste is dat hij zich schikt
totdat zich iemand aan hem
prikt".

Nu dat was gauw gedaan. En Edmundo hoefde zich helemaal niet erg te prikken, of daar stond Ottomar. En daar stonden de anderen een voor een: Namura, de prins, die zijn zuster om de hals viel en haar schreiende kuste, en nog wel honderd anderen.

Naar de kelders moesten ze gingen ze er heen en wat ze daar vonden aan goud en juwelen was genoeg om hen heel hun verdere leven iedere dag taart te laten eten.

Maar nu de tovenaar. Wat met hem te doen? Het boek bracht de oplossing, want daarin stond op de laatste bladzijde:
„En roept een man: Jij,
flodderop!
Verdwijn, jij, krokodillenkop!
dan is het met mijn rijk gedaan
en ik voor altijd naar de maan".

Edmundo riep de gekke spreuk met alle kracht die in hem was, maar het einde van zijn woorden kon je niet meer horen, want met een geweldig gekraak en gedonder stortte het hele kasteel in elkaar, en voor dat zij goed en wel wisten, wat er gebeurde stonden ze voor de puinhopen van het slot en daarboven op een grote zwarte raaf. Dat was Kalabenaka, die zijn brede vlerken open sloeg en weg vloog. Waarheen? Hoogstwaarschijnlijk naar de maan.

EINDE.

Wie weet raad?

Nu heeft Tante toch werkelijk jullie raad nodig en jullie hulp er bij. En ik weet zeker, dat je me zult helpen. Of liever, niet mij, maar een zieke jongen in Holland van wie Tante deze brief kreeg:

Vucht 4 Oct. 1950

Lieve Tante Corry,

U zult het wel erg vrij van me vinden, dat ik U lastig kom vallen, maar U kunt mij misschien helpen, en daarom heb ik de stoute schoenen maar aangetrokken.

Al twee en een half jaar ben ik ziek, en na een jaar in een sanatorium gelegen te hebben, ben ik sinds geruime tijd weer thuis, maar nog lang niet genezen. De dokter zegt, dat Zwitserland het beste voor mij zou zijn, maar dat kan vader niet betalen. Die heeft door de oorlog bijna alles verloren, en werd bovendien op wachtgeld gesteld. Daarbij komt nog dat, niet alleen ik, maar ook mijn moeder ziek is, en we alles zelf moeten betalen.

Ruim een half jaar geleden, sprak ik er met de hoofdzuster van het consultatiebureau over, het geld zorgde, zij zou zorgen, dat er plaats voor me in Davos was.

Ik vertelde haar, dat in de krant gestaan had dat de kosten hoger geworden waren en dat ik meer dan 13 gulden per dag zou moeten betalen, maar zij hield vol dat het maar 9 gulden per dag was, en dat daarvan 2 gulden per dag door de provincie betaald zou worden.

Ik ben toen gaan zitten rekenen en vond, dat ik 2750 gulden nodig had, om een jaar in Zwitserland te zijn om beter te worden. Ik ben toen gaan sparen en ook op school waren ze een postzegel-actie voor me begonnen en hoewel ik het hele bedrag nog niet bij elkaar had, hoopte ik toch nog voor Kerstmis naar Davos te kunnen gaan.

Een week geleden heb ik nog eens goed nagevraagd hoe duur het nu precies is, en toen hoorde ik, dat de prijs wel degelijk f 13.50 per dag bedraagt. Dat was een vreselijke tegenvaller!

Omdat ik onmogelijk al dat geld voor Kerstmis alleen bij elkaar kan krijgen, zou ik U willen vragen, of U mij kon helpen. Omdat veel kinderen dat zullen lezen is er grote kans, dat ik postzegels toegestuurd krijg.

Postzegels van Curaçao hebben hier grote waarde en ook die van Suriname.

Daar ze er thuis op tegen zijn, dat ik mijn eigen naam en adres gebruik, was de Kapelaan zo vriendelijk om mij met zijn naam en adres te helpen.

Ik dank U en alle kinderen bij voorbaat voor hun vriendelijkheid. Als U iets krijgt, stuurt U het dan astublieft aan: De Wel Eerw. Heer J. Brouwers, kapelaan H. Hartplein 4. Vucht (Ned.).

Wat zeggen jullie van zo'n brief, neefjes en nichtjes! Erg hè? Maar we gaan hem helpen! Samen met de kinderen van de school uit Vucht. Verzamel zelf postzegels! Zeg je vrienden en vriendinnen, dat ze het ook doen. En stuur alles aan Tante Corry. Je weet wel: Amigoe di Curaçao. Hoe meer hoe beter. Voor Kerstmis moet onze Hollandse neef naar Zwitserland, om beter te worden. Dat is moeilijk. Maar jullie weet er zeker raad op.

Nu nog even de raadsels voor komende week. De moppen van onze neefjes en nichtjes zullen we maar tot de volgende keer bewaren. Hier zijn de vragen:

* * *

De antwoorden op de vorige raadsels waren:
1. Bij de naad.
2. Ze hebben allebei een schaar.
3. Een kuil.
4. Een spiegel.
5. Een landkaart.

Tante merkt wel, dat Zaterdag tot Donderdag veel te kort is om oplossingen in te sturen. Vooral als ze van de andere eilanden komen. Er is een neefje, dat schrijft, dat hij zijn oplossingen Zaterdag op de post deed op Bonaire en Tante kreeg ze pas Donderdag, nadat de prijs al verloot was.

Daarom zullen we volgende keer eens samen overleggen. Of we geen andere regeling kunnen vinden. Voor deze week houden we het nog maar bij het oude.

1. Welke schoenen verslijten nooit aan de voeten?
2. Ik heb geen lichaam. Ik ben niets. Wie ben ik?
3. Ik ben kleiner dan een mens en toch steek ik boven hem uit.
4. Met twee vingers en twee ogen kan ik alles kleiner maken.
5. Zo helder als glas
en gladder dan was.
Hard of het steen is,
nat als het heet is.
Neem je het in je hand,
dan loopt het weg aan de kant.

Oplossingen voor Donderdag, hoor! Denk aan de meneer.

Aan Tante Corry
Amigoe di Curaçao
Conscientiesteeg
Curaçao

Hoe is die?

WAS DE SIGAAR.

Een Amerikaan liet bij een maatschappij 5000 sigaren verzekeren tegen brand.

Toen de verzekering gesloten was rookte hij ze op en vroeg het verzekerde bedrag.

De maatschappij betaalde.

De volgende dag werd hij gearresteerd.

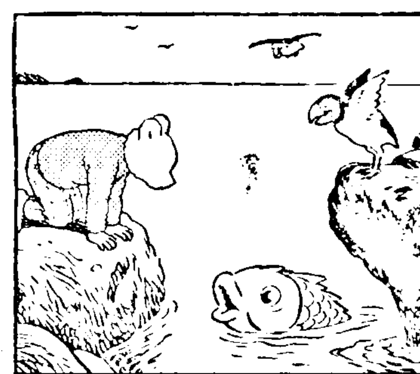
De maatschappij had hem aangeklaagd wegens brandstichting.

PER DOZIJN

Fotograaf: Tien gulden, me-
kost een foto van mijn baby?"
vrouw, maar met twaalf wordt het goedkoper.

Dame: Twaalf? Maar dit is pas mijn eerste baby!

Rupert en de vliegende vis

17. Rupert kijkt naar de grote vis in de war. „Maar als U mij naar de zeeslang zoudt brengen, zou ik vreselijk nat worden", zegt hij. „Mijn vriend, Kapitein Kompas, heeft gezegd, dat hij mij er heen wil varen". „Heb je niks aan" antwoordt de vis. Een zeilboot is te langzaam en de zeeslang heeft je zo gauw mogelijk nodig". „Wel, als we dan een kleine boot konden krijgen, kunt U hem dan trekken?" vraagt de kleine beer. De vis weet dat zo net niet en geen van beiden hebben ze in de gaten, dat twee papegaaien hun gesprek afluisteren.

18. Rupert en de grote vis kijken elkaar met hun mond vol tanden aan en daar begint ineens een van de papegaaien te praten. „Als de boot maar klein genoeg is, dan kan de vis hem wel trekken. Ik weet er een die net goed is. Kom mee, beertje, en bekijk hem eens". „In ieder geval, zorg er voor dat je gauw bent", bromt de vis. De zeeslang is helemaal niet op wachten gesteld. Daar raakt hij van uit zijn humeur". Rupert belooft, dat hij voort zal maken. Hij staat op en gaat de papegaaien achterna over de rotsen naar een afgelegen plek van het strand.

19. De twee vogels strijken neer op een rots vlakbij een hele grote schelp. „Daar" zegt een van de papegaaien. „Dat is de lichtste boot die je krijgen kunt. Als je daarin gaat zitten, brengt de grote vis je in een wip naar de zeeslang". Rupert bekijkt hem nauwkeurig. „Maar hij zit vol water en dan zinkt hij. Bovendien, hoe kan de vis hem voorttrekken? Je kunt hem nergens vasthouden. In ieder geval is hij licht en hij blijft boven op het water dobberen. Ik moet er toch eens goed over nadenken, hoe we er een goede boot van kunnen maken.

20. Rupert pijnigt zijn hersens, maar zonder succes en de papegaaien weten verder ook geen raad. Dan komt het beertje overeind en lacht. „Maar natuurlijk", zegt hij. „Kapitein Kompas moet me helpen. Hij klautert terug over de rotsen en ziet tot zijn blijdschap, dat de Kapitein hem al achter nagegaan is om hem te zoeken. „Er wacht een grote vis op me, om me naar de zeeslang te brengen", roept hij. „Hij beweert, dat een zeilboot te langzaam gaat. Nu hebben we hier een mooie schelp gevonden. Kijk eens, of U hem niet zo kunt maken, dat hij niet zinkt".

DIENSTPERSONEEL

Mevrouw tot een meisje, dat
Dame: (bij fotograaf). „Wat
werk komt vragen:
„We zijn gewoon om zeven uur te ontbijten".

Dienstmeisje: „Dat is best, Mevrouw, als ik dan nog niet op ben, eet ik wel later".

Pastoor Vincent Jansen

1850 — 1950

Dit jaar is het een eeuw geleden dat Pastoor „Bicento" Jansen geboren werd. Al moge dat geen reden zijn tot feestviering of iets van die aard, voor ons is het een welkome aanleiding deze priester in enkele regels te memoreren.

Geheel vrijwillig vertrokken naar de Missie van Curaçao werd deze wereldheer in 1877, een half jaar na zijn aankomst tot Pastoor van San Willibrordo benoemd.

Kerkbouwer

De stenen kerk aldaar, gebouwd door zijn voorganger Pastoor Ledel, kon hem maar matigjes bevallen. Er moest en er zou, coûte que coûte, een nieuwe kerk komen. De Rotterdamse architect Margry liet hij een groots plan ontwerpen: een gebouw in gothische stijl, met liefst drie beuken, en een zeer ruim priesterkoor, waar behalve voor een hoogaltaar nog plaats was voor twee zijaltaren.

Plannen maken is niet zo moeilijk. De hindernissen doen zich eerst voor als die plannen uitgevoerd moeten worden. Dat ondervond ook Pastoor Bicento. Doch hij was er de man niet naar zich hierdoor te laten afschrikken. Eenmaal a gezegd zou hij ook b zeggen. En hij kon dit omdat zijn parochianen trouwe helpers bleken. Geld konden ze hun Pastoor niet geven maar wel hun lichaamskracht.

De parochie bouwde

De eigenaar van de cunucu „Rif" bood de bouwpastoor zoveel kalsteenblokken aan als hij maar wilde. Onder Pastoor's persoonlijke leiding en volgens een door hemzelf ontworpen methode liet hij ze haaks zagen. Doch met dat al waren ze nog niet op hun plaats van bestemming. Trucks waren toentertijd onbekend. Men behielp zich met enkele ossenkarren, waarop de zwaarste blokken geladen werden. De overigen werden door de mensen op hun hoofd overgebracht. Twee of driemaal per week kon men een hele processie steendragende mannen, vrouwen en kinderen zien, aangemoedigd door het geblaas op de koehoorn of een kwinkslag van de Pastoor, die hen na afloop tracteerde op wat rum of wijn. Langzaam maar zeker vorderde de bouw.

De staart van een orkaan stak nog een spaak in het wiel door de pas geplaatste dakspanten mee te nemen. Doch Pastoor en parochianen hielden vol met een heilig geduld. En we kunnen ons indenken wat een vreugde het voor hen was, toen 12 Dec. 1888 de nieuwe kerk door Mgr. H. Joosten geconsacreerd werd.

Ook schrijver

Pastoor Jansen was niet enkel bouwheer maar bezat tevens schrijversbloed. Als St. Paulus in deze tijd leefde zou hij journalist geworden zijn, las ik eens. Hiermee is ongetwijfeld bedoeld, dat de journalistiek rijke mogelijkheden voor het Apostolaat in zich bergt. Pastoor Jansen begreep dit. Samen met zijn broer, de Dominicaan Pater Ludoviek Jansen, eveneens werkzaam op Curaçao, was hij een trouwe medewerker van het twee-wekelijks tijdschrift „La Union". Cobi — zo luidde zijn schuilnaam — waarschuwde door middel van de pers tegen misbruiken bij het binnenhalen van de oogst, gaf aan de Curaçaoënaars, die hun geluk in het buitenland wilde beproeven, de goede raad hun hoofd niet op hol te laten brengen door allerlei zogenaamde schitterende aanbiedingen, en hij bezwoer zijn mensen het feest van de eerste H. Communie toch in een religieuse sfeer te houden.

Hartkwaal

Niet lang mocht Curaçao profiteren van de ontembare energie van deze Pastoor. Zijn hartkwaal, die hem reeds in 1882 gedwongen had naar Holland te gaan, verergerde zo, dat hij in Juli 1890 opnieuw moest repatriëren. 4 Augustus begaf hij zich aan boord van de „Prins Maurits" met de bedoeling via Haiti en New York Nederland te bereiken. Doch reeds de eerste nacht volgend op zijn vertrek overleed hij plotseling.

Gelukkig vertrouwde de kapitein het stoffelijk overschot niet toe aan de golven. Full speed stevende hij naar Jacmel, waar in tegenwoordigheid van vele geestelijke- en wereldlijke autoriteiten en onder innige deelneming van de bevolking de begrafenis plaats vond.

Terug onder de zijnen

Op veler verzoek werd het gebeente enige jaren later overgebracht naar Curaçao en bijgezet in de kerk van Pastoor Bicento, San Willibrordo.

Deze Priester kon St. Paulus niet nazeggen, dat hij „de zorg had voor alle kerken", maar wel: „wagenwijd staat open ons hart". Dit stempelde hem tot een nobel mens, een Priester van groot formaat.

Uit ons Caraibie

TRINIDAD. Het Gouvernement van Trinidad en Tobago is bereid aanvragen voor importvergunningen van hotelbenodigdheden uit landen met harde valuta's, welke zullen dienen om de bestaande bedrijven te moderniseren of nieuwe te bouwen, in goedgunstige overweging te nemen. Aldus luidde de officiële mededeling.

Het doel van deze beleidsverandering is de ontwikkeling te stimuleren van het hoteltype, dat attractief is en verwacht wordt door toeristen, speciaal die uit de Verenigde Staten en Canada.

BARBADOS. Proeven worden thans ondernomen, door suikerriet gedurende de nachturen met kunstlicht te beschijnen, waardoor het bloeien tegengegaan wordt.

Met licht van geschikte sterkte, wordt gemeld, is beschijning van slechts een minuut tijd te middernacht, voldoende om de bloei stop te zetten. Teneinde het effect van kunstlicht op Barbados te beproeven, is er een batterij van zes lichten opgesteld.

De suikerrietstengels zullen tot 15 October elke nacht gedurende 15 minuten worden beschenen. Met deze proef werd midden Augustus begonnen.

PUERTO RICO. De bijna gereed zijnde Barranquitas Country Club zal een andere eerste klas attractie aan de toenemende toeristenfaciliteiten op Puerto Rico toevoegen. Ditmaal is het een bergressort in de koele heuvels van Barranquitas. Het project nadert verwezenlijking, nu zakenlieden de weinige overblijvende aandelen kopen. De Club zal de moede reiziger alle comfort in een rustige omgeving aanbieden. De voornaamste attracties zullen zijn twee kunstmatige meren, waarin baarzen geplant zijn, voorts een „18 hole" golfterrein en andere soorten sportfaciliteiten.

VENEZUELA. De olieproductie in Venezuela is dit jaar de grootste in de geschiedenis van de republiek. Gedurende de eerste zeven maanden van dit jaar werden dagelijks bijna anderhalf millioen vaten geproduceerd. Productie in de maand Juni van dit jaar was een record van één millioen vijf honderd twee en zeventig duizend twee honderd en vier en zestig vaten per dag. Er wordt verwacht, dat het dagelijks gemiddelde voor geheel 1950 anderhalf millioen vaten per dag zal zijn.

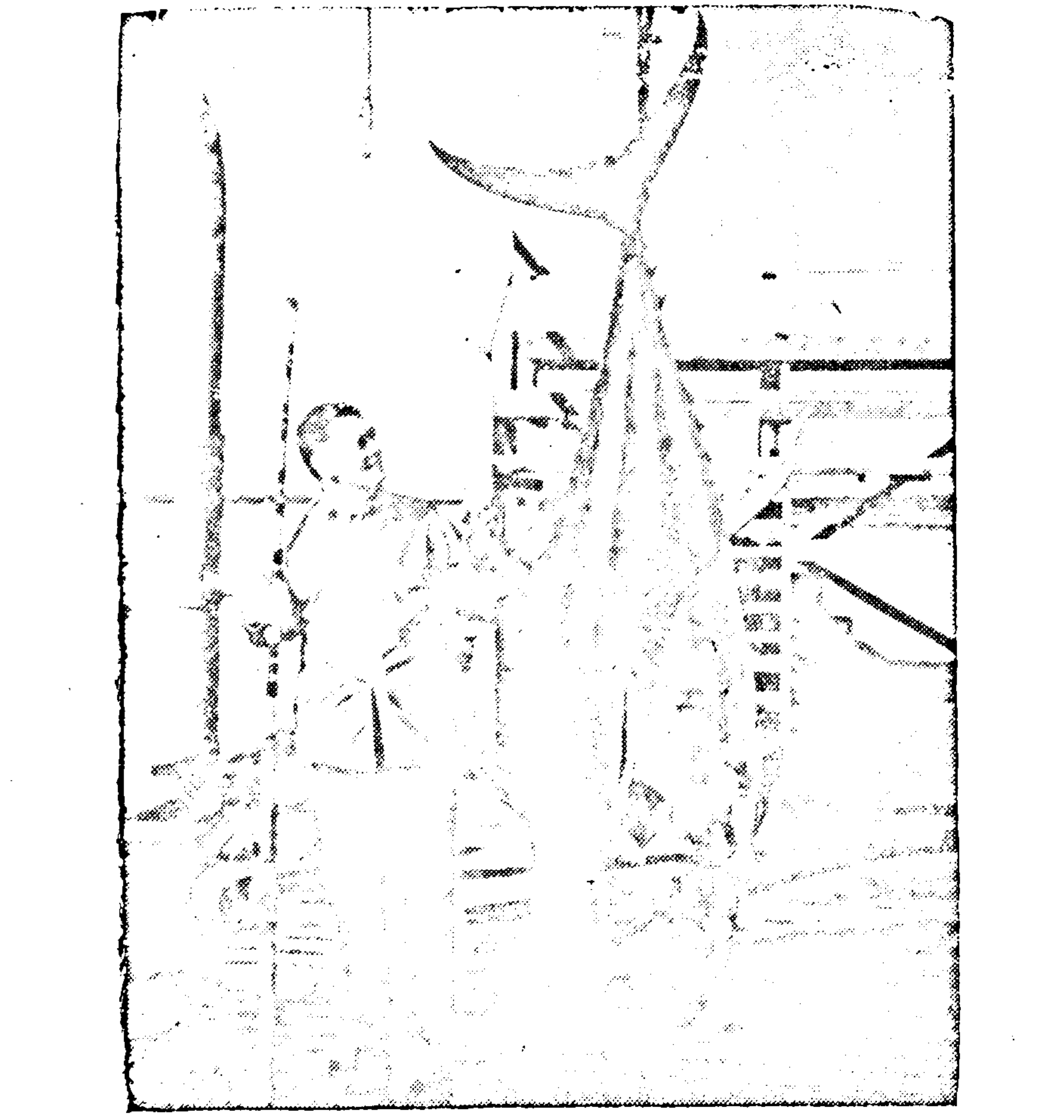
BARBADOS. In het jaar 1949 bezochten 1585 toeristen aan boord van toeristenschepen het eiland. De Stella Polaris kwam drie maal met 441 toeristen, de Italia twee keer met 649 passagiers en de Mauretania een maal met 495 passagiers. Volgend jaar zal de Mauretania het eerste toeristenschip zijn, dat Amerikanen brengt. Het wordt op 2 Februari 1951 verwacht.

TRINIDAD. Dr. Ronald R Huggins, vroeger medisch superintendent van het Caraibisch Medisch Centrum op Trinidad, en een deskundig adviseur van de Wereld Gezondheidsorganisatie en het Internationale Nood Fonds voor Kinderen van de Verenigde Naties, is naar Thailand vertrokken om te assisteren bij een opleidingsprogramma voor de bestrijding van framboesia. Dit programma is bedoelde als de springplank voor uitbreiding van de bestaande framboesia controle diensten in een campagne voor het gehele land.

UNICEF heeft gelden toegewezen voor voorraden en internationaal personeel voor Thailand, waar volgens ingekomen rapporten twee honderd duizend besmette personen zijn.

CARAIBISCH GEBIED. Een bloemlezing van de werken van Engels, Frans, Spaans en Nederlands sprekende dichters van het Caraibisch gebied wordt thans samengesteld door de internationaal bekende schrijver-dichter W. Adolphe Roberts en de Secretaris van de Jamaicaanse Dichtkunst Bond, Wycliffe S. Bennett.

Behalve werken van de Caraibische eilanden zullen ook Centraal en Zuidamerikaanse werken worden opgenomen. Selecties uit alle landen worden opgenomen. Gedichten zullen in hun oorspronkelijke taal worden gedrukt, terwijl daarnaast de Engelse vertaling gegeven zal worden.

KNOCK-OUT, — zegt de oud-zwaargewicht kampioen Gene Tunney tegen deze zwaargewicht rivaal van 274 kilo. Het is een tuna vis, die hij ving onder de kust van Nova Scotia, waar hij als toeschouwer de zevende wedstrijd meemaakte om Internationale Tuna beker. Het scheelt er echter zo'n zin in, dat hij ook eens een spierinkje uitwierp, en zie hier de kabeljouw!

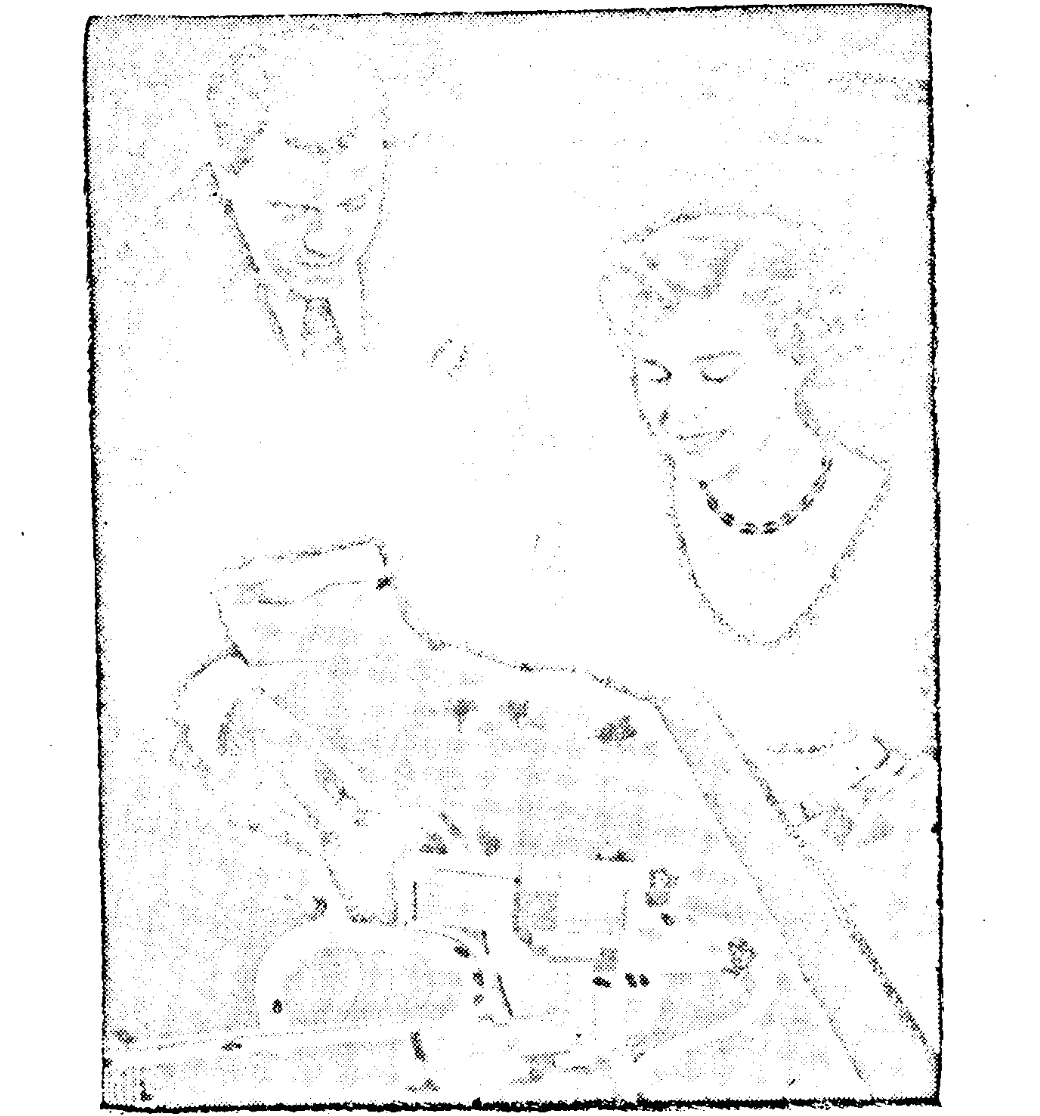

— Tante en de clairvoyante.

Geallieerde Hoge Commissarissen erkennen Oost Duitse verkiezing niet als wettig

Frankfort — De Britse, Amerikaanse en Franse Hoge Commissarissen in Duitsland hebben Dinsdag een brief gezonden aan generaal Tsjoeikof, de Russische opperbevelhebber in de Oostelijke zone, waarin verklaard wordt, dat de drie landen de verkiezingen, welke Zondag in Oost-Duitsland zullen worden gehouden, niet kunnen erkennen als wettig.

De enkelvoudige candidatenlijst, aldus de brief van McCloy, onthoudt Oost-Duitsland een democratische parlementaire regering. De verkiezingsprocedure is lijnrecht in strijd met de vereisten voor een „traditionele vrije democratische verkiezing". Mc Cloy verwijst verder naar zijn brief van 25 Mei, waarin hij voorstellen van de ministers van buitenlandse zaken der Westelijke grote drie voor het houden van verkiezingen in geheel Duitsland doorgaf. Hierop werd geen antwoord ontvangen.

HET ZIEKENHUIS VAN DE TOEKOMST, — ontworpen om tegemoet te komen aan de steeds sterker drang naar „vriendelijke" hospitalen. Dit ontwerp werd tentoongesteld op de Bijeenkomst van Amerikaanse Hospitaal Vereniging in Atlantic City. Het is gebouwd op een als park aangelegd terrein, met zoveel mogelijk glas en zo weinig mogelijk muren.

Lijst van Touristenschepen 1951

JANUARI:		
Woensdag 10	Nieuw Amsterdam	8 a.m. — 6 p.m.
Donderdag 25	Nieuw Amsterdam	8 a.m. — 7 p.m.
	Empress of Scotland	7 a.m. — 5 p.m.
Vrijdag 26	Mauretania	7 a.m. — 6 p.m.
Zondag 28	Oslofjord	7 a.m. — 6 p.m.
FEBRUARI:		
Zaterdag 3	Stockholm	7 a.m. — 12 p.m.
	De Grasse	7 a.m. — 7 p.m.
Zaterdag 10	Empress of Scotland	7 a.m. — 5 p.m.
Maandag 12	Mauretania	7 a.m. — 5 p.m.
Donderdag 15	Nieuw Amsterdam	8 a.m. — 7 p.m.
Zaterdag 17	De Grasse	7 a.m. — 7 p.m.
Maandag 26	Empress of Scotland	7 a.m. — 5 p.m.
MAART:		
Zaterdag 3	De Grasse	7 a.m. — 7 p.m.
Zondag 4	Nieuw Amsterdam	8 a.m. — 7 p.m.
Maandag 5	Mauretania	7 a.m. — 5 p.m.
Woensdag 7	Italia (uren worden later bekend gemaakt).	
Woensdag 14	Empress of Scotland	7 a.m. — 5 p.m.
Vrijdag 23	Mauretania	7 a.m. — 6 p.m.
Vrijdag 30	Empress of Scotland	7 a.m. — 5 p.m.

De Oostberlijnse magistraat heeft bekend gemaakt, dat op vertoon van een bon van een distributiekaart van de maand September een paar kousen of sokken verstrekt kunnen worden. Naar schatting hebben 300.000 Duitse Oostberlijners deze bon naar het Westberlijnse gemeentebestuur gezonden, dat op deze wijze een proefplebisciet hield over de vraag of zij voor vrije en democratische verkiezingen in geheel Duitsland zijn.

NIEUWE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN.

Bonn — Dr. Robert Lehr, een Christen-democraat en vooraanstaand industrieel, is Woensdag door dr. Adenauer tot West-Duits minister van binnenlandse zaken benoemd. Hij volgt dr. Gustav Heinemann op, die was afgetreden „uit protest" tegen de naar zijn mening te gunstige houding van de regering ten opzichte van de Duitse herbewapening.

BULGAARS — GRIEKS CONFLICT.

Athene — De Bulgaarse arbeiders hebben het eilandje Alpha in de Bulgaars-Griekse grensrivier Evros verlaten, aldus deelt de Griekse generale staf mede. Het werk aan de dam, die de Bulgaren volgens de Grieken bouwden om het eilandje binnen Bulgaars gebied te brengen, is gestaakt. De Bulgaren hebben slechts een patrouille op het eiland achtergelaten.

MERKWAARDIGE VERGISSING.

Londen — Het de vorige maand verschenen nummer van het Tsjechoslowaakse regeringsweekblad „Dikobaaz", aldus meldt de diplomatieke correspondent van de „Daily Telegraph", bevatte een spotprent waarin naar achteraf bleek de Tsjechoslowaakse regering zelf belachelijk wordt gemaakt. De spotprent vertoonde een oorlogsschip met de naam Vrede", dat te water werd gelaten — ogenschijnlijk in Amerika. De figuren op het platform waren echter caricaturen van de Tsjechoslowaakse president Gottwald, en zijn echtgenote, de chef van de generale staf Prochaska, de vice-minister-president Fierlinger, de minister van defensie Cepicka, de minister-president Zapotocky, en anderen. Bovendien komt een claqueur in Hitleriaanse stijl op de prent voor. De prent was over de volle breedte van de voorpagina afgedrukt.

Kort na het uitkomen van het blad, dat een oplage van 200.000 exemplaren heeft, kwam de politie de kantoren verzegelen. De exemplaren werden, voor zover zij achterhaald konden worden, in beslag genomen. De tekenaar van de prent, Molin genaamd, zou uit het land zijn gevlucht. De hoofdredacteur van het blad is een van de hoogste functionarissen van het ministerie van voorlichting. Over de tegen de redactie genomen maatregelen is niets bekend.

DE STRAATNAMEN OORLOG

Parijs. — De straatnamenoorlog te Saint Julien in West-Frankrijk, waar het in meerder-

— Ik zeg maar zo: vitam-

heid communistische ge[...] bestuur in strijd met [...] vel van het departement binnenlandse zaken een [...] naar Stalin en het stadion Maurice Thorez genoemd [...] is een nieuw stadion [...] men.

Nadat rechtse elementen [...] nachts de naambordjes van [...] straten hebben verwijderd, [...] sloot het gemeentebestuur [...] de bordjes 's morgens [...] worden aangebracht en [...] avond meer worden we[...] men. Dezer dagen hebben [...] van de politie-macht, die [...] streeks onder het departe[...] van binnenlandse zaken [...] de bordjes echter bij klaar[...] dag weggenomen.

MOGEN ZICH WEER LA[...] KNIPPEN

Oberammergau. — Nu de [...] siespelen te Oberammergau voorbij zijn, hebben de [...] het in deze plaats zo druk [...] degenen, die aan genoemde [...] len medededen het haar te [...] pen en de baard te scheren, [...] zij extra personeel hebben [...] ten aannemen.

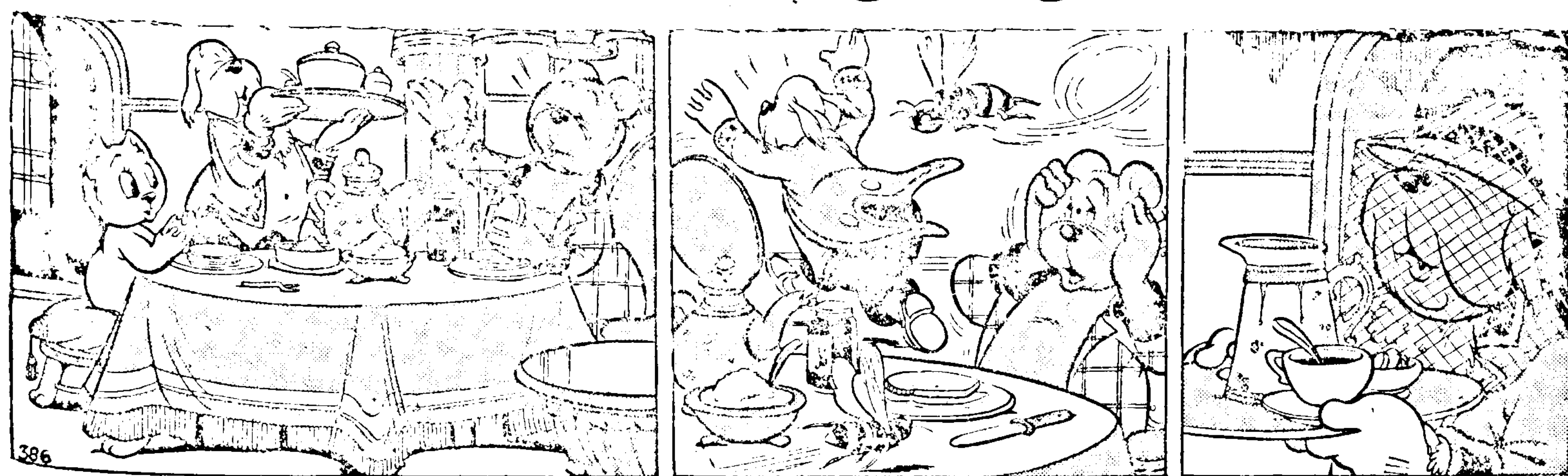
Ook de dameskappers he[...] handenvol werk, daar de [...] wen en meisjes, die aan de [...] siespelen deelnamen, sinds [...] vember 1949 het haar niet [...] hebben laten knippen.

Ongeveer 300 inwoners [...] Oberammergau zullen nog [...] tijdje hun „passiespelhaar" [...] ten staan, daar zij zullen [...] spelen in de film „Gnade [...] Oberamergau.

TOCH 1 NOVEMBER.

Vaticaanstad — Door het [...] ticaan is thans medegedeeld, [...] de afkondiging van het do[...] van Maria's Tenhemelopnem[...] met ziel en lichaam zal ges[...] den op de oorspronkelijke v[...] genomen datum, 1 November, [...] verdeling van de plechtighe[...] — de afkondiging en de pont[...] cale hoogmis — over twee da[...] zou men te vermoeiend acht[...] voor de Paus.

Tom Poes en de grootgroeiers

Tom Poes en heer Ollie keken verder niet naar de zak met groeikorrels om. Ze hadden allebei een erge slaap en zoals heer Bommel zei: „'s Morgens is lang zo erg niet als het 's nachts lijkt, als je begrijpt, wat ik bedoel!"

Ze gingen dus slapen en na een paar uren zaten ze tamelijk opgeknapt achter het ontbijt, dat Joost opdiende.

„Ik heb erg raar gedroomd vannacht!" zei heer Ollie. „Ik droomde, dat er een hond — als — een olifant achter me aanzat en dat er toen een stel wormen uit de grond schoot, dat mij wilde verslinden — wormen als slangen, jonge vriend! En toen waren er een paar bijen, die ook groter wilden worden! Haha! Wat een onzin, niet? Jij zei, dat het grootgroeiers waren! Wat een naam! Grootgroeiers! Hoe komt een heer aan zo'n droom? Haha ...... Hm! Ik hoor iets! Er is een .... hm vliegmachine in deze kamer!"

„Het is een wesp!" zei Tom Poes. „Wat u daar vertelde was geen droom, heer Ollie, het was ècht!"

Inderdaad kwamen er door de open ramen een paar wespen binnen, die zo groot waren als kraaien. Ze zoemden, dat de ruiten rinkelden en zelfs Joost kreeg de schrik te pakken.

„Excuseer!" mompelde hij, wegvluchtend. Maar even later trad hij al weer binnen om de koffie op te dienen.

„Sta mij toe deze hoed — met vitrage in Uw bijzijn te dragen, heer Olivier! sprak hij. „Deze insecten beletten mij mijn plichten behoorlijk waar te nemen!"

ARUBA

HET BEZOEK VAN DE GOUVERNEUR

Woensdagmorgen bracht Zijne Excellentie in gezelschap van zijn adjudant een bezoek aan het militaire kamp te Savoneta. Zijne Excellentie werd ontvangen door de Commandant Landmacht Aruba Kapitein R. van Ham. Tijdens het bezoek van Zijne Excellentie werden er verschillende demonstraties gegeven, zoals afspringen van een rijdende auto, met springstoffen en aanvalswapenen. De officieren werden aan Zijne Excellentie voorgesteld.

Zijne Excellentie maakte een tocht door het kamp en gebruikte daarna de koffie in de officierscantine.

Donderdagmorgen werd er een audientie gehouden en 's middags ging het gezelschap zwemmen en maakte een rondrit over het eiland. Des avonds was men de gast van de Heer en Mevrouw Eddy de Veer.

Vrijdagmiddag vertrok het gezelschap met Hr. Ms. van Speyk uitgeleide gedaan door de Gezaghebber Mr. L. C. Kwartz. Toen Hr. Ms. van Speyk met het hoge gezelschap de haven verliet, ging de Gouverneursvlag bij het gouverneurshuis naar beneden en was er een eind gekomen aan het 7-daagse bezoek van de gouverneur. Een bezoek dat naar wij hopen regelmatig zal plaatsvinden.

PELGRIMS TERUG OP ARUBA

Donderdagavond was het een drukte van belang op het vliegveld Dakota; met het vliegtuig van elf uur kwamen de Romepelgrims terug op Aruba. De ontvangst was hartelijk en men had elkaar veel te vertellen over al het mooie, dat men gedurende deze tocht had gezien. Vooral het feit, dat Zijne Heiligheid de Paus naar Aruba gevraagd had gedurende een audiëntie, was het hoogtepunt van het gesprek. De Heer en Mevrouw S. N. Ecury zijn doorgereisd naar Nederland en zullen later terugkeren.

DE VEER PARTY

Donderdagavond waren wij de gast van de Heer en Mevrouw Eddy de Veer die ter gelegenheid van het bezoek van Zijne Excellentie de Gouverneur een party aanboden.

Onder de gasten bemerkten wij Zijne Excellentie de Gouverneur der Nederlandse Antillen en echtgenote, Gezaghebber Mr. L. C. Kwartsz en echtgenote, Kapitein Adjudant van de Beek en echtgenote, Mr. O. Mingus president van Lago Oil en echtgenote, Mr. S. Merryweather directeur Arends Petroleum Maatschappij, Ir. van de Berg Hoofd DOW en echtgenote voorts vele vrienden van de Familie de Veer.

Gedurende dit welgeslaagd feest demonstreerde Zijne Excellentie en echtgenote hoe men een tango moet dansen. Dit werd door alle aanwezigen met grote belangstelling en misschien met een zekere afgunst gewijd. Het was voor de eerste maal, dat wij zo correct en uitstekend een tango zagen dansen.

Tot diep in de nacht bleef het gezelschap onder het genot van rijkelijk geserveerde dranken en spijs op deze welgeslaagde party, die zich kenmerkte door de gezelligheid en ongedwongenheid, bijeen.

Fotograaf Jan Bonke legde het een en ander op de gevoelige plaat vast.

ONTSNAPT AAN DE DOOD

De jongelieden Simon Maduro en José Wever zijn Vrijdagmorgen met de Oranjestad op Aruba teruggekeerd na hun zo tragisch avontuur. Zij vertelden dat zij op hun laatste krachten waren en waren volkomen uitgeput. Een tanker passeerde hen, toen hun vriend nog leefde, helaas zag deze hen niet. Wanneer het nog een dag had geduurd hadden wij het niet uitgehouden.

DADER GEVONDEN

De politie is er in geslaagd de dader op te sporen van de aanrijding op de weg naar Santa Cruz, waarbij de Heer Juan Erasmus gewond werd. Het blijkt thans dat de bestuurder onder invloed van sterke drank was. De betrokken auto was een pick-up en hierin waren gezeten zijn echtgenote en dochter.

Een woord van hulde aan onze actieve politie.

Wederom een geval waar de drank een woordje meesprak, wij hopen dat bij de straf de rechter ook een flink woordje mee zal spreken.

LOTERIJ SPORTSTADION

De trekking van de loterij voor het Sportstadion is ingevolge de gouvernements beschikking uitgesteld tot 20 December 1950. U hebt dus nog een kans om loten te kopen en mee te dingen naar enige prachtige prijzen.

ONWEER

Vrijdagmorgen was er boven Aruba een geweldige onweersbui, waarbij de regen in stromen neerviel. Zover ons bekend sloeg de bliksem alleen in bij de heer B. op Bubali. Geen ernstige gevolgen.

RADIO AMATEURISME IN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Woensdag 12 October vond een vergadering plaats ten kantore van het C.A.B. onder voorzitterschap van Mr. N. Debrot inzake bovengenoemde aangelegenheid.

Deze vergadering werd bijgewoond door de C.A.B. leden Drs. E. Newton, Dr. J. (Coco) Arends en de Heer J. van Toorn, de Advocaat Generaal Mr. Bijvoet, vertegenwoordigende de Procureur Generaal, de waarnemende Directeur L.R.D. de Heer Bergman en vertegenwoordigers van radio-amateurs uit Aruba en Curaçao w.o. de H.H. C. Eman, C. Peeren, J. Kelkboom, J. van Eyk en R. van Haaren, Het C.A.B. werd bijgestaan door zijn Secretaris Mr. de Vries.

In principe werd overeengekomen, dat aan radio-amateurs in de toekomst zendvergunningen zullen worden verleend.

De amateurs die een vergunning wensen, moeten evenwel aan zekere eisen voldoen, zoals ook elders het geval is.

Deze eisen zijn in hoofdzaak van politionele en technische aard. De Heren Bijvoet en Bergman zullen voor de uitwerking daarvan zorg dragen, waarmee zij vóór 1 November a.s. gereed zullen zijn.

De adspirant amateurs zullen een examen moeten afleggen voor een daartoe door het Gouvernement ingestelde commissie, waarbij zij blijk moeten geven van een zekere vaardigheid in het seinen en opnemen in de morse code, het telefoneren, algemene kennis van de voorschriften, de radiocommunicatie betreffende, alsmede elementaire technische kennis. De bijzonderheden van dit examen zullen door de commissie worden geregeld.

Adspiranten die een amateurzendvergunning wensen, kunnen reeds nu beginnen met een daartoe strekkende verzoekschrift in te zenden aan Z. E. de Gouverneur van de Nederlandse Antillen. Het verzoekschrift, op een formaatzegel van 50 cent, zal moeten bevatten het eigenlijke verzoek om de vergunning met vermelding van naam, voornamen, geboortedatum en -plaats van de requestrant en de plaats waar men zich voorstelt de zender te gebruiken. Verder kunnen de requestranten natuurlijk aanvullende qualificaties vermelden.

De adspirant amateurs zullen vermoedelijk daarna een vragenlijst ter invulling krijgen toegezonden.

Het verdient aanbeveling, dat adspiranten zich voor verdere inlichtingen wenden tot de VERONA (Vereniging voor Experimenteel Radio onderzoek in de Ned. Antillen), waarvan afdelingen bestaan op Aruba en Curaçao.

WAARSCHUWING.

De Ontvanger van Aruba waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens Inkomstenbelasting, dat ingevolge art. 72 van P.B. 1942 no. 247, vóór of op de 15e October 1950 voldaan hadden moeten zijn definitieve aanslagen in de Inkomstenbelasting 1945, 46, 47, 48 en voorlopige aanslagen in de Inkomstenbelasting 1949 gedagtekend vóór 1 Juni 1950; voorts dat deze aanslagen thans invorderbaar zijn geworden, en verzoekt hun, ieder voor zoveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Aruba, 16 October 1950.

De Ontvanger van Aruba.

Van de handel

SALAS DEED GOED WERK.

Van de Boekhandel Salas op het Wilhelminaplein ontvingen wij een pracht serie Ansichtkaarten, gemaakt door de heer Fischer en uitgegeven door bovengemelde boekhandel. Deze Ansichtkaarten zijn een lust voor de ogen. De keuze der foto's is uitstekend en de bekwame Fischer toonde zoals immer zijn vakkundig meesterschap. Deze kaarten zijn prachtig propagandamateriaal voor Curaçao. Het zien van deze foto's wekt de lust op deze streken te komen zien. De aardige kiekjes vanuit de koenoekoe zullen het zeker niet minder doen dan de stadsfoto's. Boekhandel Salas heeft goed werk gedaan met de uitgave dezer serie. Curaçao en het publiek zijn er mede gediend. Moge honderdtallen dezer kaarten uitzwermen over de wereld om te vertellen over Curaçaos' pittoreske schoonheid.

EEN IDEALE DRY CLEANING.

Dezer dagen bezochten wij de 'Caribbean Steam Laundry and Dry-Cleaning Co. Inc.' te Suffisant en wij bewonderden de hyper-moderne machines voor het Dry Cleaning proces, die pas zijn aangekomen uit de U.S.A. Deze nieuwe apparatuur is de enigste in de gehele Antillen en levert de zuiverste resultaten. Stofvrij en geborsteld gaan de stoffen in de machine, waarin zij uitvoerig worden gereinigd en o.a. besproeid worden met een soort solvent.

Dit solvent heeft een heel geleerde naam, maar feit is, dat het afdoende werkt. Na de grondige behandeling, die geen enkele schade toebrengt aan de weefsels, wordt het goed in de machine gedroogd en is nu klaar om geperst te worden. Ten overvloede wordt alles nog eens nagekeken en iedere vlek, die niet verwijderd is, krijgt nu zijn afzonderlijke behandeling, zodat het werkelijk vlekkeloos wordt. Dit is de meest afdoende methode, die volgens de moderne wetenschap mogelijk is. Op deze wijze reinigt men japonnen, herencostuums en zelfs tapijten. Hier is sprake van Dry Cleaning en niet gewoon maar wassen.

Een deskundige in Nederland keurde onlangs deze Dry Cleaning apparatuur en was er enthousiast over. Ongeveer een uurtje brachten wij door in de royale fabrieksruimte van de Dry Cleaning en Wasserij te Suffisant. De heer Beem wel bekend van de Hollandsche Stoomwasscherij 'De Lelie', leidde ons rond en toonde ons trots de wonderen van de moderne wastechniek. Welk een afstand: van het aan een teiltje wassen naar deze hyper-automatiek.

BEKENDMAKING

H.H. werkgevers worden erop gewezen, dat tot 15 November 1950 gelegenheid bestaat om voor in 1949 aangevangen ziektegevallen van het onder de **Ziekteregeling** vallende personeel, bij de N.V. Fatum vorderingen in te dienen voor het ziektegeld. Na deze datum ingediende vorderingen kunnen niet meer in behandeling worden genomen.

Voortaan dienen bovenbedoelde vorderingen terzake van een in enig jaar aangevangen ziektegeval vóór 30 Juni in het d.a.v. jaar te worden ingediend bij de N.V. Fatum, zulks in overeenstemming met het bepaalde in de Comptabiliteitswet.

De Directeur v/h Departement Sociale- & Economische Zaken,

J. H. VAN BOVEN.

Wereldnieuws

SAMENZWERING TEGEN SALAZAR

Lissabon. — Zeven mannen stonden vandaag terecht in Lissabon op beschuldiging van samenzwering tot het omverwerpen van de Portugese regering en het beramen van een bomaanslag tegen het leven van de minister-president, dr. Antonio de Oliveira Salazar. Zes worden beschuldigd van samenzwering tot omverwerping van de regering. Allen, behalve één, wordt tenlaste gelegd het beramen van een moordaanslag tegen dr. Salazar.

SAMENZWERING

Quito (Ecuador). — Aanhangers van Carlos Quevara, die in Quito in de gevangenis zit wegens beweerde samenzwering om de regering omver te werpen, hebben vandaag een inval gedaan in een politiepost in de stad om wapens te bemachtigen. Zij werden uiteen gejaagd en verschillenden werden gevangen genomen.

Op een bijeenkomst te Guayaquil werden schoten gelost, doch niemand werd gewond. Naar verluidt, was het vanavond in het land rustig.

Truman kwam in Honoloeloe aan en maakt een ernstige indruk

Honoloeloe. — President Truman is Vrijdagavond te Honoloeloe aangekomen. Hij was des morgens uit Californië vertrokken. Gedurende de gehele vlucht stond Trumans vliegtuig in contact met de begeleidingsvliegtuigen. Truman bleef slechts enkele uren in Honoloeloe en zette daarna zijn reis voort. Hij wordt Zaterdag te Honoloeloe terugverwacht.

Het onderhoud met generaal MacArthur zal niet langer dan enkele uren duren. Truman heeft te Honoloeloe verklaard, dat de ontmoeting op het eiland Wake zal plaats hebben, aldus de New Yorkse radio. Wake ligt ongeveer halverwege Honoloeloe en de Philippijnen.

De afstand, die Truman voor het onderhouden moet afleggen, bedraagt 11.000 km. Men verwacht, dat Truman Maandagmorgen weer uit Honoloeloe naar San Francisco zal vertrekken en Dinsdag aldaar een lang verslag zal uitbrengen.

Sinds Truman Woensdag uit Washington is vertrokken, maakt hij een ernstige indruk en schijnen zijn gedachten in beslag te worden genomen. Te San Francisco werden alleen de noodzakelijke formaliteiten verricht en te Honoloeloe wees hij een „lei", de bloemenslinger, die als welkom dient, van de hand. Zijn veiligheidsgarde verbood een hoela hoela dans van eilandbewoonsters in rieten rokjes.

MacArthur is vergezeld van de Amerikaanse vertegenwoordiger bij de Zuid-Koreaanse regering, John Muccio. Hij is Vrijdag uit Tokio vertrokken.

GRANDMA MOSES

's-Gravenhage. — Robert D. Coe, de Amerikaanse zaakgelastigde, heeft gisteren in het Gemeente Museum alhier een tentoonstelling geopend van schilderstukken van de Amerikaanse schilderes „Grandma Moses".

SURINAME

SURINAAMSE REACTIES OP DE VERKIEZING

Paramaribo. — Het weekblad „Makka" is, voorzover het nog niet op straat was, wederom in beslag genomen door de politie. Gisteravond hadden de Staten een comité-vergadering, die in tumult geëindigd is. De op de straat verzamelde menigte volgde de herrie, die in de vergaderzaal aan de gang was. De gebruikelijke politiewacht van één man werd versterkt met vier agenten en liet de menigte tenslotte doorlopen. Inmiddels hielden de verschillende politieke groeperingen besprekingen.

„De West" schreef naar aanleiding van de verkiezing van Jugall, dat de rassendiscriminatie uit Suriname verdwenen is. (De N.P.S. is een Creolen-partij en Jugall is Hindostaan). Het blad schreef, dat, wanneer de huidige Staten blijven, de gouverneur hen zal moeten ontbinden.

„„Reveille" meent, dat aan de moeilijkheden geen einde zal komen, wanneer de Staten niet worden ontbonden. Het wenst, voordat de Staten worden ontbonden, eerst wijziging van het kiesstelsel.

De bladen „Surinaamse" en „Het Nieuws" zien in de stembusuitslag geen noodzaak tot ontbinding.

Het blad „De Surinamer" vraagt vastberadenheid van regeringszijde.

INDONESIE

HATTA VICE PREMIER VAN INDONESIE

Djakarta. — Het Indonesische parlement heeft met grote meerderheid de vroegere premier Hatta tot vice-president van de Republiek Indonesia gekozen. De communisten hadden uit protest de zaal verlaten, daar zij de functie van vice-president onnodig achten.

UNCI RECTIFICEERT NATSIR

Djakarta. — Een woordvoerder van de UNCI zeide gisteren tegenover Aneta, dat de commissie aan de Veiligheidsraad niet om „grotere bevoegdheid" heeft verzocht om op te treden in het Zuid-Molukse conflict, zoals premier Natsir naar verluidt in het parlement zou hebben gezegd. De woordvoerder verwees naar de conclusie van het rapport van de commissie aan de Veiligheidsraad: „de commissie suggereert, dat de Veiligheidsraad de bevoegdheid van de commissie bekrachtigt door op de Indonesische regering een beroep te doen, gebruik te maken van het bestaande apparaat voor een vreedzame oplossing van dit probleem, in welke apparaat wordt voorzien door de aanwezigheid in Indonesië van de UNCI".

SPORT

DE VOETBAL VAN GISTEREN.

Jong Curaçao versloeg Estudiantes met 6—0. Bij de rust zag het er nog niet zo droevig uit. Toen was het 1—0.

KORFBAL.

Morgenmiddag om 16 uur zal op het schoolterrein te Chère Asyle een korfbalwedstrijd gehouden worden tussen Bito van Pietermaai en Amos van Groot Kwartier. Het geheel staat onder leiding van de actieve sportleider Romualdo Hanst.

ZWEMSTERS NAAR AUSTRALIE

Melbourne. — De Australische zwembond heeft besloten de Nederlandse rugslagzwemster Geertje Wielema uit te nodigen voor de Australische kampioenschappen in Februari 1951 te Melbourne. Zoals bekend, moest Geertje Wielema een invitatie om samen met Irma Schuhmacher in December naar Nieuw Zeeland te gaan, wegens schoolwerkzaamheden afwijzen.

BOKSERS NAAR HOLLAND

Rotterdam. — Op Dinsdag 31 October bokst Luc van Dam in de Ahoy-hal te Rotterdam tegen de uitstekende Amerikaanse middengewicht Bobby Dawson en Harry Bos tegen de Amerikaanse middengewicht Amato.

AGENDA

WEST-END: „The son of Monte Cristo" Zaterdag 19 en 21.30 uur, Zondag 10.30, 18.30 en 20.30 uur; „Challenge to Lassie" Zondag 16.30 uur.

CINELANDIA: „Down to the sea in ships" Zaterdag 21 uur en Zondag 20.30; „Kid Courageous" Zaterdag 19 uur; „Roaring Westward" Zondag 18.30 uur.

ROXY: „Thelma Jordon" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur: „Trail's end" Zondag 16.30 uur; „The window" Zondag 18.30 uur.

RIFSTADION: Competitiewedstrijd S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 14.30 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van Zaterdag 14 October 18 uur af tot Zondag 15 October 18 uur waargenomen door de gouvernementsgeneeskundige J. Berkenveld, arts, Berg Altena 49, tel. 1395.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, J. de Vries, van 7 — 15 uur, tel. 1193.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door Zuster v.d. Honeergh, Markstraat 1, tel. 1836

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Popular, Columbusstraat 15, tel. 1269 en Botica Central, Bredestr. 45 (O.), tel. 3281.

CURACAOS MUSEUM: „Exhibicion di nos arte", dagelijks: 10 — 12, 2 — 5 en van 7.30 — 9.00 uur n.m. (t/m 15 Oct.)

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN: Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 15: dagelijks van 07.00 — 24.00.

Telegraafkantoor Curaçao — Hato: dagelijks van 07.00 — 19.00

CUROM.

Zaterdag: 17.30 Muziek voor de jeugd; 17.50 Uitzending voor de Strijdkrachten; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt"; 20.30 Jij en ik en de radio; 21.45 Wim P. G. Stokla draagt voor; 22.00 Gramofoonplaten; 22.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 9.00 Protestantse kerkdienst vanuit de Fortkerk 10.00 Zondagmorgenmelodie; 11.00 Wekelijkse culturele causerie; 11.15 Zondagmorgenmelodie; 11.30 Katholieke morgenwijding; 12.00 Programmaoverzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met het Cleveland Orkest; 13.00 Sluiting; 18.30 Uitzending voor de Katholieke Jeugd; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament 19.30 „In the mood"; 20.00 Curoms culturele curiosa; 20.15 „De stem van Amerika"; 21.15 Caraibisch Overzicht; 21.30 Gramofoonplatenprogramma; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Zaterdag: 19.00 Nieuws 19.20 „Vrouwenrubriek"; 19.30 Populaire Orkestmerken; 20.00 Nieuws; 20.05 **Een vertelling van de Bovenwinden door C. I. Plantz;** 20.20 Cabaretprogramma; 20.50 Persoverzicht; 21.06 Gram. muz. 21.13 Avondgebed; 21.18 Sluiting.

Zondag: 18.15 Kinderuitzending; 18.45 Intermezzo; 19.00 Nieuws; 19.15 Voetbalwedstrijd Zwitserland — Nederland te Bazel; 21.10 Gram. muz.; 21.15 Protestantse Studiodienst; 21.18 Gram. muz.; 21.21 Nieuws en Sluiting.

AVROS (19 meter).

Zaterdag: 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Voor de jarigen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.01 Lichte klassieke muziek; 19.30 Natuurpraatje; 19.45 Dansmuziek; 20.55 Nieuws en sluiting.

Zondag: 8.00 Grote Stadskerk; 9.00 Griegprogramma; 9.30 Morgenwijding; 10.00 Russian Easter Ouverture; 10.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek; 12.00 Sluiting; 15.00 Voor jarige Hindostani; 16.00 Walsen; 16.30 Voor de jarigen; 17.15 Naar bed; 17.25 Muzikaal Allerlei; 17.40 Nieuwe Gramofoonplaatjes; 18.00 „The Lutheran hour"; 18.30 Gewijde muziek; 19.01 Nieuws; 19.20 Concerten; 20.00 Het Sociaal Instituut; 20.15 Lichte muziek; 21.00 Weekoverzicht; 21.20 Sluiting.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit week-end kunnen wij benzine halen bij: Pelayo Jansen — Sta Rosa; Pablo Frederick — Salinja; C. Winkel & Zonen — Rio Canario; Mevr. v.d. Mark — Cas Chiquito; Ellis & Dania — Molenplein; E. M. de Jongh — Mundo Nobo; J. P. Bakhuis — Berg Altena; Dario Cardoze — Hendrikplein en De Ruyterkade Pomp — De Ruyterplein.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Weekend van Zaterdag 18.30 uur t/m Maandag 7.30 uur
14 en 15 Oct.: W. Moulijn, tel. 2255; b.g.g. tel. 2400.

Personeel Afdeling:
14 en 15 Oct.: W. Lambij, Bernhardlaan 4, tel. 2330.

Materialen Afdeling:
14 en 15 Oct.: J. F. Beijleveldt, Negropont 49-A, tel. 2027.

Geneeskundige Dienst:
14 Oct. (12.30) — 16 Oct. (7.30): Dr. Beekman, tel. 2412 bij geen gehoor tel. 2409.

C.S.M.

Rederij:
14 Oct.: J. W. H. Zimmerman, tel. 2486.
15 Oct.: F. R. v. Rosevelt, tel. 2440.

Scheepsagentschap:
14 Oct.: 00.00 — 08.00 uur G. H. van Leeuwen, tel. 2174; 08.00 — 18.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 24.00 uur A. Bloemink, tel. 2288.
15 Oct.: 00.00 — 24.00 uur A. Bloemink tel. 2288.

Dok Afdeling:
14 en 15 Oct.: J. P. Marcussen, tel. 24..

Bioscoop: Zaterdag: „The blue Lagoon" Toegang boven 14 jaar; van 14 — 16 uur sluitend onder geleide; Zondag: „Shadow on the wall". Toegang boven 16 jaar.

Ons feuilleton

Verschrikking in Huize Bryton

— Het is een troost, dat wij op zoek zijn naar een Bulgaar en niet naar een Fransman of een Duitsers, hernam Tinker. — Van deze laatsten zijn er misschien wel duizenden, maar Bulgaren zijn niet zo dik gezaaid.

— Daar gaat het juist om, gaf Sexton Blake toe. — En aangezien er zo weinig zijn, zal het wel meevallen om ze allen na te gaan en hun geloofsbrieven na te speuren. Veel houvast geeft het wel niet, maar — Drommels!

Met een plotselinge beweging deed Blake de Grijze Panter naar het trottoir zwenken, terwijl hij tegelijkertijd de remmen aanzette. Zij passeerden een kalme woonstraat, die, op dit punt, nog in staat van wording was. Aan een zijde van de straat bevond zich een schutting, die geheel met reclame-biljetten aangepakt was.

— Wat is er aan de hand, chef? vroeg Tinker verwonderd.

Blake had de wagen achteruit geschakeld en de auto reed enige meters terug.

— Misschien is het slechts een samenloop van omstandigheden, maar kijk eens naar dat circus-reclamebiljet, Tinker.

Tinker keek nieuwsgierig toe en zag een opzichtig biljet, waarop een in een helgekleurd, schilderachtig gewaad gestoken man afgebeeld stond, die naar een in strak tricot uitgedost meisje dolken wierp, voorzien van een zwart gevest. De dolken vormden een soort van omlijsting rond de flink ontwikkelde gedaante van de vrouwelijke figuur. Onder deze aantrekkelijke afbeelding stond te lezen:

„Petrass, de wereldberoemde Bulgaarse messenwerper."

* * *

NOG EEN DODE

Geschrokken en opgewonden keek Tinker Blake aan.

— Grote goedheid! riep hij uit. — Gelooft U inderdaad, dat dat het door ons gezochte spoor is?

— Ik betwijfel het. Waarschijnlijk is het weer een van die toevalligheden, die dagelijks voorkomen, antwoordde de detective. — Toch mogen wij het niet verwaarlozen, Tinker. Laat eens zien, het circus staat in St. Alban, geloof ik. Gedurende drie dagen worden de voorstellingen gegeven en vandaag is het de laatste dag.

— Ongetwijfeld is het een raar geval, mijnheer, zei Tinker.

— Per vergissing werd juffrouw Bettins inplaats van dokter Clayton vermoord met een Bulgaars dolk, terwijl in een reizend circus, slechts enkele kilometers van de plaats van de moord verwijderd, een Bulgaarse messenwerper zijn kunsten vertoont!

— Ja, gaf Blake toe. — Mijnheer Petrass zou er gisternacht waarschijnlijk wel de gelegenheid voor gehad hebben; na de voorstelling zou hij gemakkelijk van St. Alban naar het huis van dokter Clayton hebben kunnen wandelen om daar te ongeveer half één aan te komen. Hij zou zelfs niet verplicht zijn geweest om te wandelen, aangezien er een uitstekende busdienst bestaat. Het komt mij voor, dat het de moeite waard is om het eens nader te bekijken.

— Bedoelt U om naar het circus te gaan en informaties in te winnen?

— Op het ogenblik niet, antwoordde Blake. — Wij zijn echter wel gedwongen die inlichtingen in te winnen, aangezien het niet minder dan onverantwoordelijk zou zijn om de mogelijkheid van het betrokken zijn van Petrass in deze moord over het hoofd te zien. Er bestaat alle kans op, dat het een zeer onschuldig iemand is, die geen vlieg kwaad zou kunnen doen, maar wij moeten zekerheid hebben. Het zou echter verkeerd zijn, om daar in het volle daglicht openlijk inlichtingen te gaan inwinnen. Wij zullen daarom tot vanavond afwachten en als gewone bezoekers naar het circus gaan, om de man te zien optreden. Zijn gehele voorkomen kan ons misschien helpen, terwijl wij bovendien het voordeel zullen hebben, dat hij alsdan niet op zijn hoede is.

Het plan viel bijzonder in Tinkers smaak. Als gewone circusbezoekers hadden zij alle gelegenheid om op hun gemak hun mannetje te observeren. Het was altijd gewenst om een onder verdenking staand man te bestuderen alvorens hem mee te delen, dat hij verdacht wordt.

De vroege edities van de avondbladen bevatten een korte beschrijving van „de geheimzinnige moord te Edgware". De verslagen waren zeer kort en behelsden slechts het bericht, dat juffrouw Bettins, de bejaarde huishoudster van de in bekendheid toenemende jonge specialist, dokter Ralph Clayton, gedurende de vorige nacht door een onbekend gebleven persoon met een dolkstoot van het leven was beroofd.

Latere berichten, in de eigenlijke avond-edities verschijnende, vermeldden, dat Scotland Yard door de locale politiemacht te hulp was geroepen.

— Ik bemerk, dat onze oude vriend, hoofd-inspecteur Lennard, nu het geval in handen heeft, merkte Sexton Blake op, toen hij die avond met Tinker naar St. Alban reed. — Ik vraag mij af, of hij de ware betekenis van de moord zal ontdekken. Wij zullen hem eens een bezoek moeten brengen, Tinker.

— Enfin, hij zal ons tenminste anders ontvangen dan die opgeblazen snuit Cooper, zei Tinker. — Mijnheer Lennard is breed van opvattingen en bovendien is hij een sportsman. Hij zal blij genoeg zijn, dat wij in dit geval meewerken.

Zij brachten hun auto in de garage van een degelijk hotel van de historische oude stad onder, waarna zij, na een korte speurtocht, Walter Weston's Reizend Super-Circus, „de reusachtigste instelling van deze aard", ontdekten. Het stond buiten de stad; de gehele zaak baadde zich in een zee van licht, terwijl schetterende muziek ten beste werd gegeven en stromen bezoekers de grote tent binnen gingen. Andere kermisvermaken, zoals draaimolens en schommels, waren er niet te vinden, want de heer Walter Weston was van oordeel, dat al die nevenbedrijfjes zijn zaak minder aanzien verschaften. Het was dan ook een eerste klasse-circus, tot in alle onderdelen op grote schaal uitgevoerd.

Blake en Tinker, die een goede prijs betaald hadden, werden een paar comfortabele armstoelen op de eerste rij aangewezen. Blake wenste zo dicht mogelijk bij de Bulgaar te zitten, reden waarom hij dan ook de hoogste prijs neergeteld had.

In de hoogte hing een overvloed van lichten, terwijl de decoraties in vrolijke en kleurige tinten waren uitgevoerd. De vlaggen en het dundoek hadden niets schreeuwends; alles was nieuw en helder. De voorstelling zelf was uitstekend en Tinker amuseerde zich kostelijk. Alle plaatsen waren bezet en de verschillende onderdelen hadden een vlot verloop.

Ongeveer in het midden van de voorstelling kwam Petrass aan de beurt. Met grote welsprekendheid werd hij door de ter zake kundige leider aangekondigd en onmiddellijk daarna verscheen Petrass, vrolijk uitgedost, in hoogst eigen persoon, door zijn verschijning een begin van applaus uitlokkend. Hij werd vergezeld door een beminnelijke jonge dame, die door de zo overvloedig in het district verspreide biljetten allerminst recht werd aangedaan. Want het meisje was jong, mooi en sierlijk. Zij nam dadelijk haar plaats in voor een groot houten bord, dat stevig rechtop bevestigd was in de gloed van speciale lampen.